

Micromasclismes:

***Un estudi de la toponímia de
Vila-seca***

Pseudònim: Sif

*“El feminisme és una manera de viure
individualment i de lluitar col·lectivament”.*

- Simone de Beauvoir (1908 - 1986)

0. Índex

1. Introducció	4
1.1. Hipòtesi i objectius del treball	4
2. Cos del treball: part teòrica	5
2.1 Masclisme	5
2.1.1. Concepte general de masclisme	5
2.2 Micromasclisme	7
2.2.1. Concepte general de micromasclisme	7
2.2.2. Micromasclisme al llenguatge peninsular	8
2.2.3. Micromasclisme a la publicitat i mitjans de comunicació	10
2.2.4. Micromasclisme inconscient: comportaments quotidians	13
2.3. Feminisme	14
2.3.1. Feminisme pre-modern.	14
2.3.2. Primera onada: feminisme il·lustrat.	14
2.3.3. Segona onada: feminisme liberal sufragista	15
2.3.3.1. Feminisme liberal	16
2.3.3.2. Feminisme socialista	17
2.3.3.3. Feminisme anarquista	18
2.3.4. Tercera onada: feminisme contemporani	18
2.3.4.1. Feminisme radical	19
2.3.5. Feminisme després dels anys vuitanta.....	19
2.4. Conscienciació i correcció del masclisme	20
2.4.1. Nivell legislatiu.....	20

2.4.2. Nivell educatiu: coeducació	21
2.4.2.1. Model d'escola de rols separats	21
2.4.2.2. Model d'escola mixta	21
2.4.2.3. Model d'escola coeducativa.....	21
2.4.3. Nivell social: manifestacions.....	22
3. Cos del treball: part pràctica	24
3.1. Metodologia emprada.....	24
3.2. Dificultats a l'hora de realitzar el treball	24
3.3. Estudi estadístic dels carrers de Vila-seca	25
3.3.1. "Merezcounacalle.com": origen i propòsit.....	25
3.3.2. Estudi estadístic	27
3.3.2.1. Primera classificació	28
3.3.2.2. Segona classificació	34
3.3.3. Anàlisi de l'estudi estadístic.....	35
3.3.3.1. Anàlisi de la primera classificació	35
3.3.3.2. Anàlisi de la segona classificació	36
3.2. Proposta de nom de carrer a l'Ajuntament	37
3.2.1. Dolors Martí Domènech: Exiliada republicana.....	37
3.2.1.1. Motius pels quals vaig escollir Dolors Martí com a personatge	39
3.2.2. Proposta a l'Ajuntament	40
4. Conclusions	41
5. Bibliografia i webgrafia.....	43
6. Annexos	47

1. INTRODUCCIÓ

1.1. HIPÒTESI I OBJECTIUS DEL TREBALL

Donada la situació del nostre entorn, que a primera vista pot semblar molt moderna i avançada respecte a segles anteriors, no en som conscients que encara s'ha de canviar molts aspectes de la nostra societat. Donem per bones moltes coses que si les qüestionéssim objectivament, no tindrien sentit o veuríem que posen a la dona en un grau d'inferioritat respecte a l'home. Una d'aquestes situacions podria ser, per exemple, la toponímia d'un poble. Per aquest motiu aquest treball té com a hipòtesis i objectius els que s'indiquen a continuació:

Les meves hipòtesis són:

- Amb el pas dels anys i l'avenç de la societat, s'ha tingut més en consideració aquest tipus de problemes i s'ha treballat per a canviar-ho.
- No hi ha igualtat de nombre de noms als carrers de la nostra localitat (aproximadament, un 50% d'home i un 50% de dona).
- Amb el pas dels anys i la repercussió del moviment feminista, s'ha tingut més en consideració la figura femenina i per tant s'han escollit més noms de dona.

La llista dels objectius que vull assolir amb aquest treball són:

- Explicar i fer entendre el concepte de micromasclisme, posant exemples.
- Donar una visió al llarg dels anys de la història del feminisme.
- Fer una anàlisi i un estudi de la toponímia de Vila-seca, a través de les últimes dècades.
- Fer una proposta a l'Ajuntament de Vila-seca: que es tingués en consideració la proposta d'anomenar un carrer en un futur amb un personatge femení de la nostra província, escollit per mi.

Cal remarcar que tot el treball gira entorn a la península ibèrica. No parlaré de la resta del món ni de cultures que difereixin de la nostra cultura occidental, ja que cada país i cada comunitat té un tipus d'ètica, lleis, història, costums, etc. que diferencien entre elles.

2. COS DEL TREBALL: PART TEÒRICA

2.1. MASCLISME

2.1.2. CONCEPTE GENERAL DE MASCLISME

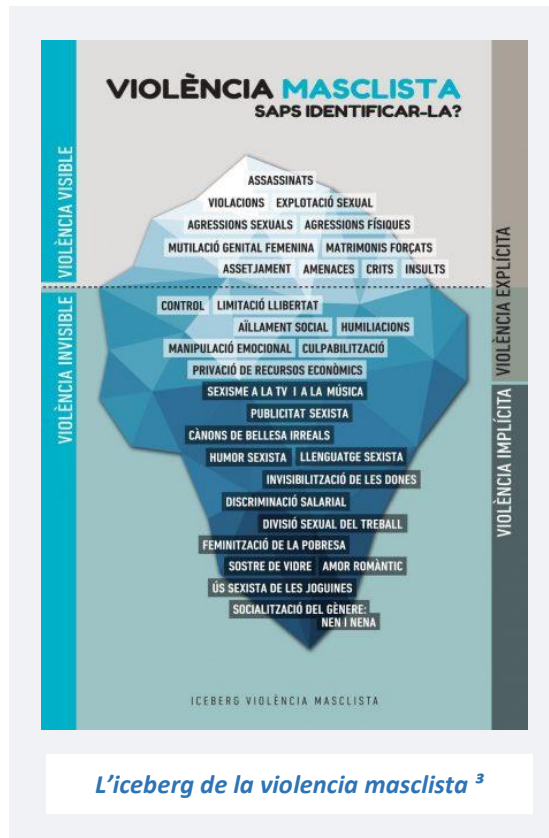
El masclisme pròpiament dit és aquella actitud que promou la superioritat natural del sexe masculí envers el femení i la negació de la figura i tot allò relacionat amb aquest sexe. Aquesta actitud ha estat sempre molt arrelada a la nostra cultura, creixent amb la nostra població des de l'antiguitat incloent un conjunt de conductes socials a favor dels privilegis masculins.

El masclisme és aplicable a qualsevol aspecte de la nostra societat patriarcal (dirigida per i centrada en el sexe masculí principalment), ja sigui en les creences de allò que és "masculí" (com per exemple ser fort, valent, honrós, cavallerós, etc.) i "femení" (la bellesa, fragilitat, dolçor, empatia, etc.), com en l'àmbit professional (per exemple, al món de la medicina tradicionalment s'ha associat a la dona amb infermeria i a l'home amb medicina –figura de més responsabilitat-), l'àmbit polític, cultural, econòmic, de sexualitat (una persona de la comunitat de lesbianes, gays, bisexuals i transsexuals – LGTB- no és ben vista des d'una visió masclista, ja que és classificada com un trencament de la tradició i normalitat), i un llarg etcètera.

Tot i així, encara que la nostra cultura ha evolucionat considerablement en comparació amb les dècades anteriors, encara trobem molt masclisme arrelat a la nostra societat. Es podria dir que la majoria espanyola ha trencat diversos estàndards masclistes que es tenien abans: per exemple, avui dia les dones treballen i són generalment autosuficients, o no només s'associa a la dona el fet de cuidar i tenir cura dels fills. Malgrat tot, encara hi ha molt procés de millora que fer: existeix una gran bretxa salarial (és a dir, el fet que les dones cobren menys sou que els homes exercint la mateixa professió i hores de treball) que aquí és d'un alt percentatge: Del 23.9%

només a Catalunya¹ i un 30% a tota Espanya² segons estudis fets per la Generalitat de Catalunya i diaris com El Mundo. Les morts per violència de gènere segueixen sent d'una taxa elevadíssima també, sense tindre en compte totes aquelles que no ho són considerades ja que aquesta classificació només recull aquelles que van ser assassinades per la seva parella o ex-parella, per exemple.

No només limitant-nos a aquests aspectes més visuals i de clara i fàcil detecció masclista, el masclisme té una arma que passa desapercebuda a ulls de molta gent, i que és la que té més força avui dia. Són tots aquells conceptes associats al micromasclisme, o tot aquell masclisme subtil, que no ens adonem que ens envolta, i que de manera silenciosa promou actituds i comportaments masclistes que dia a dia condicionen la nostra societat.

A la imatge de la dreta podem veure l'anomenat “iceberg de la violència masclista”, que és una representació gràfica del masclisme explícit (visual, de fàcil detecció) com els abusos físics, violacions, etc. i el masclisme implícit o micromasclismes amb elements com la publicitat i humor sexista, els cànons de bellesa, etc.

¹ GENERALITAT DE CATALUNYA. “La brecha salarial en Cataluña es del 23.9%.” [En línia]. Edició: 21 febrer 2018. <<https://web.gencat.cat/es/actualitat/detall/La-brecha-salarial-a-Catalunya-es-del-239>> [Consulta: 28 febrer 2018]

² HERNÁNDEZ, MARÍA. “La brecha salarial aumenta en España: las mujeres cobran un 30% menos y soportan más precariedad.” [En línia]. Edició: 17 febrer 2018. Lloc de publicació: El Mundo, Madrid, 2018. <<http://www.elmundo.es/economia/macroeconomia/2018/02/12/5a8190e6e5fdeaa55d8b4648.html>> [Consulta: 28 febrer 2018]

³ MANCOMUNITAT DE LA CONCA D'ÒDENÀ. Campanya: “Violència masclista. Saps identificar-la?” 2016. <<https://www.vilanovainformacio.cat/arrenquen-els-actes-commemoratius-pel-25n-i-labordatge-de-la-violencia-masclista/>>

2.2. MICROMASCLISME

2.2.1. CONCEPTE GENERAL DE MICROMASCLISME

El micromasclisme, com he introduït al punt anterior, és l'arma subtil del masclisme i la societat patriarcal. Es pot dir que és tota la violència implícita que es classifica a l'iceberg de la violència masclista situat a la pàgina anterior: socialització de gènere (nen o nena) i ús sexista de les joguines, el concepte tòxic d'amor romàntic, la discriminació salarial, la no visibilització femenina, la publicitat sexista i la normalització d'actituds que posicionen les dones darrere dels homes en serien exemples.

El terme és relativament nou. Introduït per primera vegada el 1991 pel psicoterapeuta Luis Bonino Méndez, no té ni tan sols trenta anys d'antiguitat, molt poc en comparació amb l'aparició per primer cop del terme masclisme pròpiament dit, contra el que les feministes porten dècades lluitant.

El micromasclisme és el masclisme més present a la nostra societat i entorn. Passa desapercebut davant els nostres ulls, de manera que fins i tot arribem a pensar que aquests comportament són correctes o directament no arribem a qüestionar-los. El micromasclisme es presenta en la forma en que parlem, la forma en que pensem, la forma en que vestim i fins i tot com tractem dues persones de diferent sexe davant una mateixa situació.

És el tipus de masclisme contra el que és més difícil lluitar degut a la seva difícil identificació i visibilitat, però poc a poc a la nostra societat es va fent més conegut aquest terme i ens permet avançar més en la nostra lluita contra el sistema patriarcal.

A continuació, els següents apartats són tot un conjunt d'exemples de micromasclismes que podem trobar al nostre dia a dia.

2.2.2. MICROMASCLISME AL LLENGUATGE PENINSULAR

Tenint en compte que el llenguatge evoluciona amb la societat, per conseqüència, si la nostra societat sempre ha sigut de base masclista, el nostre llenguatge també ho és.

Un exemple molt significatiu d'això es mostra directament a la RAE (la Real Acadèmia Española). La RAE, fundada al 1713 per Juan Manuel Fernández Pacheco y Zúñiga (marqués de Villena), és la institució espanyola responsable de modificar la gramàtica, així com actualitzar el seu diccionari oficial de la llengua, el DRAE (Diccionario de la Real Academia Española).

A la imatge de la dreta podem veure l'entrada del DRAE que trobem si fem la cerca de la paraula "sexe" al diccionari de la llengua espanyola a la pàgina web oficial de la RAE. La definició principal de la paraula són un conjunt de d'entrades amb diversos significats i denotacions de la paraula.

The image shows a screenshot of the online dictionary entry for the word "sexo" from the Real Academia Española (RAE). The entry is titled "sexo" and includes the following information:

- Del lat. *sexus*.**
- 1. *m.* Condición orgánica, masculina o femenina, de los animales y las plantas.
- 2. *m.* Conjunto de seres pertenecientes a un mismo **sexo**. *Sexo masculino, femenino.*
- 3. *m.* Órganos sexuales.
- 4. *m.* Actividad sexual. *Está obsesionado con el sexo.*

Below the main entry, there are three sub-entries:

- bello sexo**
 - 1. *m.* **sexo débil.**
- sexo débil**
 - 1. *m.* Conjunto de las mujeres. *U. con intención despectiva o discriminatoria.*
- sexo feo**
 - 1. *m.* **sexo fuerte.**
- sexo fuerte**
 - 1. *m.* Conjunto de los varones. *U. en sent. irón.*

At the bottom of the screenshot, there is a footer that reads: "Real Academia Española © Todos los derechos reservados". Below the screenshot, there is a caption: "Definició de "sexo" (sexe) al Diccionario de la Real Academia Española ¹".

¹ DICCIONARIO DE LA REAL ACADEMIA ESPAÑOLA. Sexo. [En línea]. Edició: 2018 < <http://dle.rae.es/?id=XlApmpe> > [Consulta: 27 febrer 2018]

Posteriorment a aquesta definició principal, hi ha diverses entrades diferents que cal analitzar per separat.

Primer cal destacar la diferenciació i definició de “sexo fuerte” i “sexo débil”. L’anomenat sexe fort és definit com a conjunt d’homes (amb ús irònic) i el sexe dèbil, com a conjunt de dones (amb ús despectiu). Això fa una clara mostra de com el llenguatge ha estat utilitzat per imposar la figura de l’home per damunt de la dona, encara avui dia.

Segon, podem apreciar les especificacions de “bello sexo” i “sexo feo”. Aquí podem apreciar una imposició dels rols de gènere molt marcada, fent referència a que les dones per ser vàlides han de ser boniques i atractives, mentre que els homes, independentment de ser “lletjos”, mantenen el títol de sexe fort.

De casos similars a aquest hi ha milers a la nostra societat, com per exemple el de la paraula “zorro” i “zorra”. Per al masculí de la paraula “zorro”, la definició personificada (és a dir, la que no fa referència a l’espècie animal) és la d’un home amb astúcia, intel·ligent, vivaç. En canvi, en el cas del femení “zorra”, es diu d’una dona que treballa al món de la prostitució o que té o ha tingut una vida sexual activa. També a la definició de “Fácil” trobem una entrada que diu: *“Dit especialment d’una dona: Que no posa cap oposició ni problema a tindre relacions sexuals”*¹, traduïda al català.

Tampoc fa falta anar tan lluny i arribar a filar tan prim com mirar totes aquestes definicions al diccionari per demostrar que el nostre llenguatge és masclista: quan a un noi li diuen “Eres una nenaza” s’utilitza de manera despectiva per a dir-li que es fràgil, dèbil, susceptible. En canvi, quan es diu “Eres un macho” s’utilitza a mode de fortalesa, robustesa, resistència. També s’aplica a expressions com “Maricón” (fent referència a les persones homosexuals) quan s’insulta a un noi, donant la imatge de indefens i efeminat amb connotacions despectives.

¹ DICCIONARIO DE LA REAL ACADEMIA ESPAÑOLA. *Fácil*. [En línia]. Edició: 2018 < <http://dle.rae.es/?id=HT1O4TW> > [Consulta: 27 febrer 2018]

2.2.3. MICROMASCLISME A LA PUBLICITAT I MITJANS DE COMUNICACIÓ

La nostra societat s'alimenta constantment de la publicitat. Localitzada a tot arreu, defineix els nostres gustos, pensaments, idees, decisions, etc. És una gran arma capitalista i per al consumisme, però també afavoreix l'estat patriarcal en què vivim, ja que de forma inconscient pot arribar a normalitzar aspectes masclistes de manera que es vegin correctes. Això es dona per exemple després de la Segona Guerra Mundial, on plantejaven a les dones felices i realitzades per estar a casa fent de mestresses i cuidant de la seva família, en comptes de treballant i guanyant un sou propi (concepte anomenat "mística de la feminitat") i que avui dia encara es dona, però en menor grau.

A la publicitat diària podem trobar molts aspectes masclistes que passem desapercebuts, com per exemple el conjunt d'estereotips que s'estableixen en base a l'home i la dona. Aquest conjunt d'estereotips es podrien relacionar en una taula, fent una comparativa lleugera de com es presenta als dos sexes en els mateixos aspectes. Una comparativa d'aquest tipus podria ser la taula següent:

Taula comparativa d'estereotips d'home i de dona a la publicitat actual

<i>Estereotips per a la dona</i>	<i>Estereotips per a l'home</i>
Responsable de la casa i les tasques domèstiques, incloent-hi neteja, roba, estar amb els nens, cuinar, etc.	Incapacitat de l'home per a realitzar (o realitzar correctament) les tasques domèstiques i de responsabilitat a casa.
Laboralment, ocupa posicions de poca responsabilitat, així com l'establiment de la dona en una posició inferior a l'home i amb dependència.	Laboralment, assoleix les posicions de més responsabilitat, a més de ser un expert.
No és capaç de controlar les seves emocions i reaccions.	Capaç de controlar les seves emocions i reaccions.
Cosificació sexual d'elles.	Apareix com a conquistador i seductor davant les dones.
Alta preocupació per la bellesa, imatge personal, estètica, opinió externa de la societat, etc.	L'home com a cap de família, pare ideal, fort i viril. Independent.
Realització de rols per a dones, per mitjà de nenes.	Realització de rols per a homes, per mitjà de nens.

Com podem veure, tot i que és per mitjà de conceptes quotidians i que generalment no són massa qüestionats, es veu clarament que la dona està posada en una posició d'inferioritat davant l'home. Ella és donada com a personatge inestable, poc responsable i que ha d'assolir les tasques domèstiques. Mentre que ell, a diferència d'ella, és capaç d'assolir la responsabilitat, ser un personatge excepcional i tindre èxit laboral i amorós.

Pot semblar que aquest tipus d'estereotips queden molt enrere en el temps, i que avui dia ja no són, com a mínim, d'ús comú en la publicitat moderna. Desgraciadament, la desaparició d'aquest tipus de micromasclisme ens queda encara bastant lluny, com podem veure als següents exemples:

Exemple a)

Propaganda d'una revista de Media-Markt al 2006.

Exemple b)

Anunci d'una campanya publicitària de Dolce & Gabbana al 2007.

- a) Aquest anunci de Media-Markt del 2006 va ser sancionat pel govern espanyol per "cosificació de la dona". Tot i així, la companyia decideix encara avui dia seguir utilitzant aquest tipus de mètode propagandístic.
- a) L'anunci de Dolce & Gabanna de la dreta és un spot publicitari del 2007 que fa obertament al·legoria a la violació grupal. La companyia va defensar-se afirmant que era només un "joc de seducció", fet que ens fa pensar, encara més, que avui dia no es diferencia correctament el que és considerable violació i el que no ho és.

Un exemple als medis de comunicació podria ser aquest article publicat al diari *El País* aquest dilluns 30 d'abril de 2018, redactat per Víctor Lapuente (o @VictorLapuente a les seves xarxes socials com ell mateix es cita al final de l'article), titulat "*Por qué los homes violamos*". L'article diu el següent:

Aquest article, segons la meua interpretació, és una forma mitjanament encoberta de dir que les dones som les culpables de que els homes cometin violacions. L'article justifica aquesta actitud masculina amb efectes biològics com la testosterona, però després marxa completament d'aquest factor per introduir resumidament que si els homes violen és degut a que ells no acaben d'acceptar correctament l'èxit social i laboral femení, degut a que sempre han estat per sota del seu poder. No només això, també diu que com que avui dia les dones ocupen la mateixa posició o més alta que els homes en l'aspecte laboral (afirmació completament falsa com hem pogut comprovar a l'apartat d'introducció, les dones estan per sota dels homes encara avui dia, especialment a nivell econòmic) els homes es veuen amenaçats per la presència femenina i generen conductes més violentes i que aquestes no es donarien si es trobessin es una "comunitat masculina".

La resposta a la pregunta inicial de l'article, havent-lo llegit, podria ser: perquè encara vivim en una societat on no s'ha acceptat l'alliberació de la dona i es justifica la violació?

2.2.4. MICROMASCLISME INCONSCIENT: COMPORTAMENTS QUOTIDIANS

Aquest tipus de micromasclismes són els més donats avui en dia i, de tots els tipus, els més difícils de detectar.

Un clar exemple d'aquesta situació podria ser la de l'home i la dona que entren dins un bar. Un dels dos demana una coca-cola i l'altre, una copa de whisky. Generalment, el cambrer li oferirà a l'home la copa de whisky i a la dona la coca-cola, i ho farà sense pensar-s'ho massa. Per què? Qüestió del masclisme interioritzat. Un altre micromasclisme donat a llocs com restaurants o bars és que als lavabos de dones es troben les zones per a canviar els nadons si és necessari. Per què als dels homes no? Es que els homes no s'han de responsabilitzar dels seus fills? I si volen fer-ho, com ho fan? També es veu molt que moltes dones entrin gratuïtament a una discoteca o un pub. No es qüestió de cortesia (que, per definició, també és un concepte molt masclista arrelat a l'amor romàntic i el fet que la dona hagi de ser tractada de manera especial i diferent com la dèbil i necessitada), sinó que es degut a que elles són el producte: com més dones entrin més homes entraran darrere d'elles. No és un acte beneficiós, es un tracte comercial i poc respectuós envers les dones: un altre cop, cosificació de la dona.

I, és clar, els nens tampoc es poden excloure d'aquest tipus de comportaments. Per a la majoria d'uniformes escolars, el vestuari de nen és de samarreta i pantalons i el de nena es de samarreta i faldilla, sense possibilitat de lliure elecció per cap dels dos gèneres.

Si portem els micromasclismes a casa, existeix la típica frase d'home que diu: "No, si jo ajudo a casa (a la seva mare, dona, etcètera)". Si es la seva pròpia casa, per que no s'assumeix que l'home ha d'assolir la responsabilitat del 50% de les tasques? És que l'home ha "d'ajudar" a la dona a casa, tot i que sigui casa seva? No és ell responsable també?

2.3. FEMINISME

El concepte de feminisme es pot definir com el conjunt de moviments al llarg de la història que han contribuït a l'alliberació de la dona. Tot i així, del feminisme com a moviment social i organitzat en podem parlar a partir del S.XVIII - XIX i la primera onada feminista. Per tant, podríem dividir les etapes del feminisme en:

- a) Feminisme pre-modern
- b) Primera onada: feminisme il·lustrat
- c) Segona onada: feminisme liberal sufragista
- d) Tercera onada: feminisme contemporani
- e) Feminsme post anys vuitanta

2.3.1. FEMINISME PRE-MODERN

Tot i que el feminisme organitzat no arriba fins al S.XIX i la il·lustració, això no vol dir que moltes dones abans d'aquella època no havien vist i sigut conscients de la seva situació d'inferioritat davant els homes.

Com a dones d'aquest tipus en tenim per exemple a Hiparquía, dona grega qui vestia com un home i es va dedicar als estudis, i va ser condemnada socialment per no dedicar-se a les feines que "corresponien al seu sexe". Un altre clar cas és Guillermine de Bohemia al S.XIII, qui va ser condemnada per la inquisició per fundar una església exclusiva per a dones, o l'escriptora Christine de Pizan, qui ja plantejava obertament a les seves obres la clara diferència d'igualtat de sexes i criticava la idea masculina que defensa la "incompetència" del sexe femení, fet que ella atribuïa a la poca educació que les dones rebien més que a una condició natural d'inferioritat. De fet, aquest pensament de Pizan va organitzar un dels primers moviments feministes anomenat "*La querelle des femmes*" (*La querella de les dones*) que reivindicava el dret de les dones d'accedir a les universitats.

2.3.2. PRIMERA ONADA: FEMINISME IL·LUSTRAT

S'afirma que sorgeix el moviment feminista pròpiament amb la il·lustració al S.XVIII – S.XIX, a partir de la Revolució Francesa. Les dones comencen a adonar-se que s'han trobat en un estat de desigualtat al llarg de la història, i defensen el dret a vot, el dret

al divorci per lliure elecció, el dret a l'educació i la consideració de la igualtat d'intel·ligència amb els homes lluitant amb ells en les revoltes socials.

L'objectiu de la revolució social de l'època era obtenir la igualtat jurídica i les llibertats i drets polítics, cosa que van obtenir al 1789, juntament amb la Declaració dels Drets de l'Home i el Ciutadà. Però, aquesta declaració no s'aplicava a les dones, com diu el seu nom: *de l'home i el ciutadà*. Així, diverses dones van manifestar les seves idees contràries al que s'estava fent, com Mary Wollstonecraft (dona anglesa) qui va escriure "*Vindicació als Drets de la Dona*" on manifestava la exclusió política, social i educativa que s'estava donant a les dones al moviment francès, però no va arribar a traspasar les seves idees més enllà del seu cercle proper d'amistats. Tot i això, amb aquesta obra es dona per iniciat el moviment feminista.

També sorgeix Olimpia de Gouges amb "*Declaració dels Drets de la Dona i la Ciutadana*", que manifestava les mateixes idees que Wollstonecraft i va una mica més enllà: reclama el dret a que s'apliquin les mateixes normes tant a homes com a dones, la llibertat d'expressió, la independència de la dona davant de l'home i els mateixos drets econòmics que ells. Pels seus ideals va ser guillotinata l'any 1793.

Tot i que les dones estaven reclamant els seus drets obertament, no només no se'ls va concedir a la França amb Codi Civil Napoleònic, sinó que a més se'ls va privar encara més d'allò que ja tenien: es van tancar tots els clubs femenins, es va negar el seu accés a assemblees polítiques i a més s'establí l'obediència de la dona davant l'home al contracte matrimonial. La República no estava disposada a reconèixer les dones i els seus drets més enllà de ser filles, mares o esposes (de ciutadans) i qui s'oposés a això tenia el destí a la guillotina o a l'exili. En resum; això va suposar una clara derrota per al feminisme del moment.

2.3.3. SEGONA ONADA: FEMINISME LIBERAL SUFRAGISTA

Des d'aproximadament la meitat del S.XIX fins al final de la Segona Guerra Mundial, el feminisme en concentra principalment en aconseguir el dret a vot i a la participació política.

La Revolució Industrial no afavoreix la situació de les dones: abans, homes i dones treballaven més o menys en condicions iguals, tots dos al camp. Ara, amb el canvi de vida a les ciutats, la diferència es fa cada cop més gran. Les dones comencen a quedar-se a casa i exercir un treball no remunerat, el domèstic, mentre que els homes són qui marxen a les fàbriques a treballar i aconseguir diners. Tanmateix, la introducció de les dones al món laboral tampoc les afavoreix gens: passen a treballar més, en pitjors condicions i cobrant una quantitat menor que els homes a les fàbriques, a més de veure's obligades a realitzar tot el treball domèstic elles soles (concepte que acaba sent anomenat la doble jornada). Aquestes condicions porten a despertar tres moviments feministes diferents més:

- a) Feminisme liberal
- b) Feminisme socialista
- c) Feminisme anarquista

2.3.3.1. FEMINISME LIBERAL

El feminisme liberal buscava la participació de les dones al sistema polític en comptes de qüestionar aquest mateix sistema polític. Demanen la igualtat en el dret de les seves propietats i béns (que no fossin gestionades pels seus pares o marits, com havia estat fins ara), i més tard demanen el seu dret a vot, idea que donarà origen a les sufragistes angleses, potser el moviment feminista més gran de la història. Destaca també la participació de les dones dels Estats Units que van participar activament en l'abolició de l'esclavitud, tot i que, com sempre, van estar molt menyspreades i poc valorades malgrat el seu paper al moviment.

Com a personatges a destacar tenim, per exemple, a Lucretia Mott i Elizabeth Cady Stanton, que després d'anar a la Convenció Internacional Antiesclavista on no se les va permetre la participació per ser dones, van marcar l'inici del moviment sufragista als Estats Units convocant convencions públiques i aconseguint finalment que es publicés la *“Declaració de Sentiments de Seneca Falls”* on es manifestaven i es

recollien totes aquestes memòries i successos on les dones demanaven i expressaven el seu desig de ser alliberades de l'opressió tant de l'Estat com de l'home. Aquest text esdevé un text fonamental del sufragisme i del feminisme. També cal destacar a Sojourner Truth, també dona americana, que neix sent esclava negra i acaba sortint d'aquesta condició a més d'esdevenir la primera dona negra en guanyar un judici contra un home blanc.

Sorgeix alhora el moviment sufragista a Anglaterra, moviment interclassista (incloïa les classes socials alta i mitjana – alta). Les dones van començar a reivindicar-se tant de manera civilitzada (amb vagues de fam,

per exemple) com irrompent als discursos, destrossant mobiliari urbà, desobediència civil, etc. Moltes van ser detingudes.

Amb l'esclat de la Primera Guerra Mundial, els homes van marxar als fronts de batalla i van ser les dones qui van ocupar els seus llocs a la indústria. En aquesta situació, es van veure obligats a cedir davant el moviment feminista i sufragista. Se'ls va concedir el dret a vot a les dones angleses en igualtat de condicions amb els homes després de la Primera Guerra Mundial (el 1918) amb l'ajut i suport del filòsof John Stuart Mill.

2.3.3.2. FEMINISME SOCIALISTA

Amb el sorgiment del moviment marxista socialista, també neix una disputa feminista amb ell. Les dones troben el seu camí al socialisme, però reivindiquen que aquest moviment no inclou a les dones i la seva lluita personal en el seu programa de reformes: no es plantejava cap qüestió respecte a la igualtat. Consideraven que al fet de ser dona se li havia de sumar altres aspectes discriminatoris: les classes socials i la procedència (bases del marxisme i la lluita de classes). Tot i així, no qüestionaven el concepte de l'origen "natural" de les dones de ser mares i esposes (típic de l'època medieval). Finalment, aconseguen que el moviment feminista es vinculi amb el

Sojourner Truth al 1870.

socialista, i critiquen el moviment sufragista considerant-lo un moviment “burgès”, però participaven igualment a les seves manifestacions a favor del vot femení.

2.3.3.3. FEMINISME ANARQUISTA

Les dones feministes anarquistes, mogudes amb el lema “*Ni Déu. Ni Estat. Ni Pàtria. Ni patró. Ni Partit. Ni Marit.*” defensaven fortament el fet que l’alliberació de la dona també residia en el sistema que les oprimia. La seva principal precursora, Emma Goldman, no creia que l’accés femení al món laboral solucionés cap problema en les condicions que s’estava donant.

Va ser en aquest moviment on el feminisme va ser més atacat, especialment per Pierre-Joseph Proudhon (un dels pares de l’anarquisme, juntament amb Bakunin).

2.3.4. TERCERA ONADA: FEMINISME CONTEMPORANI

Amb l’esclat de la Primera i Segona Guerra Mundial, les dones deixen de banda les seves reivindicacions femenines per passar a fer reivindicacions socials, de manera que el feminisme passa a estar situat en un segon pla. Després de la Segona Guerra Mundial, les dones van ser expulsades dels treballs que havien estat fent mentre els homes

Llibre “*Guía de la buena esposa: 11 reglas para mantener a tu marido feliz*”, escrit per *Pilar Primo de Rivera* al 1953.

Exemple de mística de la feminitat.

combatien a la guerra i van ser obligades a retornar a les seves labors domèstiques. Aquest procés va provocar un retorn a la idea clàssica de que les dones havien d’estar a casa, i així es va crear el que anomenen “la mística de la feminitat” que era promoguda a tots els mitjans de comunicació de manera que les dones ho veiessin i s’acostumessin a que allò era la vida que les hauria de fer.

Juntament amb les revoltes degudes a les guerres i batalles, també sorgiran diversos moviments feministes que ja no lluitaran per la igualtat política i legal, sinó per la igualtat social i cultural: el moviment de la dona o alliberament de la dona. S’arriba per primer cop al concepte de patriarcat, definit com la estructura social que provocava

les desigualtats i mantenia als homes en una situació avantatjosa davant el sexe femení, i s'arriba a la conclusió que s'ha de trencar aquest sistema.

A partir dels anys vuitanta és quan comença a donar-se visibilitat a la variabilitat femenina, el pluriculturalisme, els col·lectius LGTB, etc.

2.3.4.1. FEMINISME RADICAL

Al voltant dels anys 70 sorgeix el feminisme radical. A diferència del feminisme liberal centrat en l'economia i no en el sistema, és el feminisme radical qui troba el problema al patriarcat, que oprimeix a les dones en tots els seus aspectes de la seva vida, fins i tot en les decisions personals (com a l'hora d'avortar, per exemple).

La clau de la diferència entre el feminisme radical i els altres corrents feministes es que tots sempre s'han sostingut amb la base d'un altre moviment (polític, social, etcètera). En canvi, el feminisme radical evoluciona sol, de manera independent i sense cap home que estigui en posició de líder.

El moviment es comença a centrar en les qüestions de les relacions de parella, la violència masclista, els conceptes de gènere i sexe diferenciats, les violacions, etc. És el feminisme que encara segueix actiu de manera principal a la nostra societat.

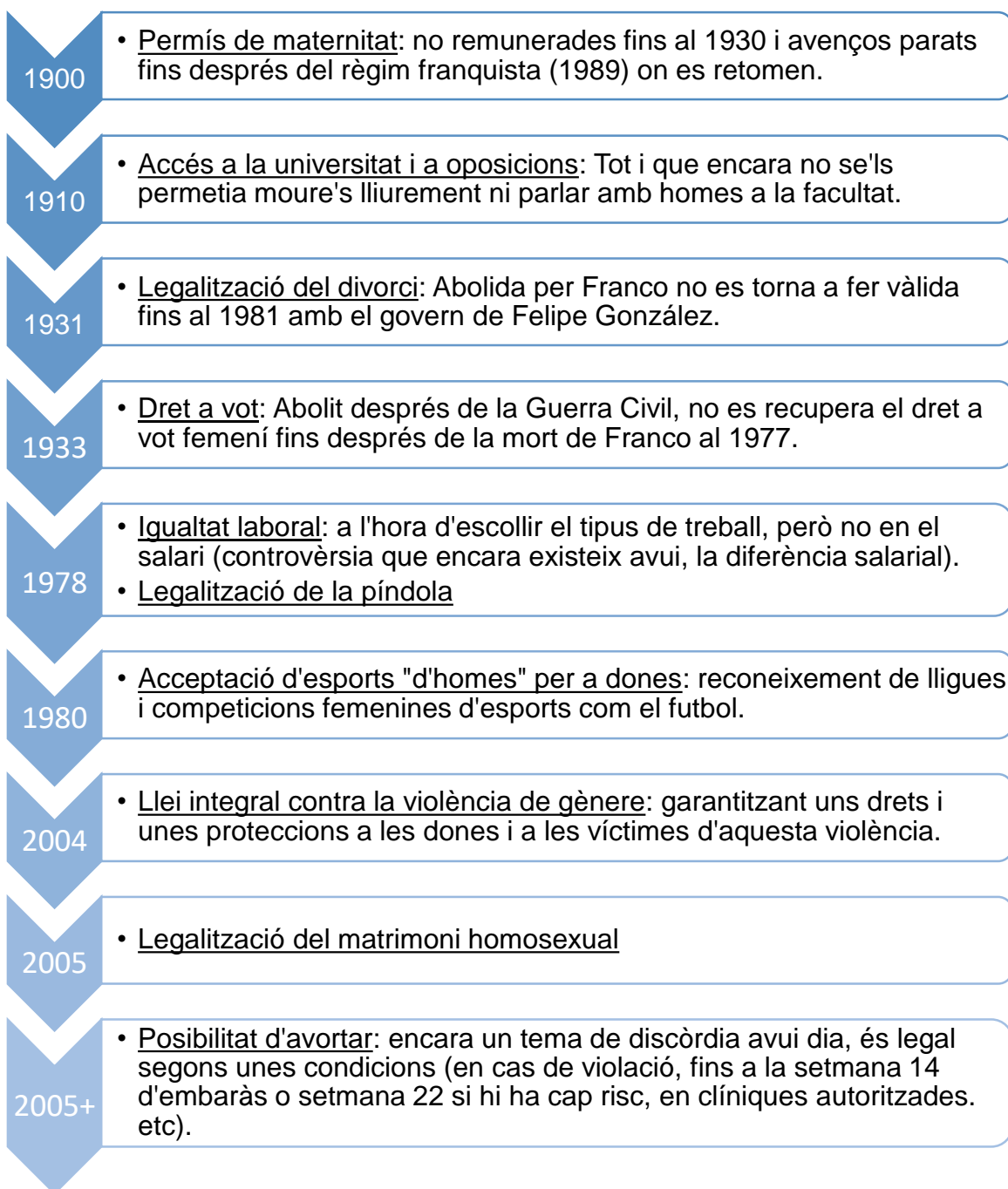
2.3.5. FEMINISME DESPRÉS DELS ANYS VUITANTA

Com ja he comentat en l'apartat anterior, el feminisme d'avui dia és el feminisme radical, al qual se li ha inclòs diversos matisos com la diversitat femenina per qüestió d'ètnies, cultures, etc. És a dir, la validesa de tots els models de dona. A més, aquest moviment ja no té un únic objectiu fixe, sinó que té moltes maneres de ser enfocat i molts objectius.

2.4. CONSCIENCIACIÓ I CORRECCIÓ DEL MASCLISME

2.4.1. NIVELL LEGISLATIU

Al llarg del temps i gràcies a l'acció feminista, s'han aconseguit grans canvis a nivell legal que han proporcionat a les dones una situació millor i més digna apropant-nos cada cop més a la igualtat de condicions amb els homes. Un recull de les lleis més importants a favor de la dona a Espanya, de forma cronològica, podria ser:

2.4.2. NIVELL EDUCATIU: LA COEDUCACIÓ

El sistema tradicional educatiu espanyol consta de tres models d'ensenyament en funció de la relació entre gèneres:

- a) El model d'escola de rols separats
- b) El model d'escola mixta
- c) El model d'escola coeducativa

2.4.2.1. MODEL D'ESCOLA DE ROLS SEPARATS

Aquest model entén que homes i dones no assoleixen el mateix paper a la societat a més d'altres diferències com l'edat a la que maduren mentalment els dos sexes (les dones maduren abans que els homes) i el tipus d'aptituds que desenvolupen (per exemple, les dones desenvolupen més les aptituds de l'hemisferi esquerre del cervell mentre que els homes l'hemisferi dret). Per conseqüència, aquest tipus d'escola imparteix una educació lleugerament diferent i dirigida cap a diversos sectors diferents de la vida i el treball segons si són nens o nenes. Un exemple d'escola d'aquest tipus a prop de la nostra localitat serien les escoles Aura a Tarragona i Turó a Constantí.

2.4.2.2. MODEL D'ESCOLA MIXTA

El sistema d'escola mixta manté el principi d'igualtat i, per tant, s'educa a nens i nenes de la mateixa manera. Aquí partim de la idea de que homes i dones estan en igualtat de condicions, i per tant, no se'ls hi dona rellevància a les diferències existents. S'apropa més a un model que seria acceptable per a la societat que el feminisme demana. Ara bé, penso que encara no és adequat perquè homes i dones mantenen diferències obvies i no es poden no tindre en compte.

2.4.2.3. MODEL D'ESCOLA COEDUCATIVA

El model d'escola coeducativa reconeix les diferències socials i sexuals d'ambdós gèneres i l'objectiu principal es l'eliminació d'aquests estereotips associats per tal de superar les desigualtats socials entre homes i dones.

La coeducació qüestiona els altres dos models d'ensenyament partint de la idea que l'entorn social és sexista, i pretén educar en comú i amb igualtat tant nois com noies,

promovent la igualtat d'oportunitats futures als dos sexes i fomentant una educació que aboleixi els rols de gènere, potenciant les capacitats dels dos sexes amb la finalitat de donar un pas més cap a una societat no sexista i sense actituds discriminatòries.

Aquest mètode comprèn, per exemple, donar classes a nois i noies junts (sense separar-los per classes o centres) i adaptar el coneixement que s'imparteix a les classes de manera que s'eliminin les seves característiques discriminatòries en base a un sistema que havia estat construït amb base masculina evadint la diversitat.

La coeducació comença a implantar-se al nostre model educatiu a finals del S.XX i començaments del S.XXI, i segueix vigent encara avui dia presentant-se com el model educatiu del moment, regulat per nombroses lleis a favor de la no-discriminació i la igualtat de sexes.

Aquest sistema no només envolta l'entorn escolar, és una educació d'ambient i entorn social per a prevenir la violència masclista i LGTB fòbica, de manera que ensenya a la detecció i prevenció de conductes abusives i actituds negatives d'aquest tipus.

2.4.3. NIVELL SOCIAL: MANIFESTACIONS

Les manifestacions al carrer són i han estat sempre la forma més clara de donar visibilitat a la lluita, i s'han fet cada cop més populars i més gent hi participa cada any, especialment a la del 8 de març, dia internacional de la dona treballadora. De fet, amb aquest recull de dades fet per Esther Miguel Trula de la web diari Magnet¹ podem veure l'assistència a les manifestacions per localitat del darrer 8-M:

¹ MIGUEL TRULA, ESTHER. "¿Cuál ha sido la mayor manifestación feminista de la historia? La de ayer en España." [En línia]. Edició: 9 març 2018. < <https://magnet.xataka.com/en-diez-minutos/cual-ha-sido-la-mayor-manifestacion-feminista-de-la-historia-la-de-ayer-en-espana> > [Consulta: 01 abril 2018]

Assistència a les manifestacions del 8-M de 2018

Ciutat	Nº aproximat de manifestants	Població total aproximada	Percentatge de participants
Madrid	500.000	3.100.000	16.1%
Barcelona	300.000	1.600.000	18.75%
València	100.000	791.000	12.6%
Saragossa	100.000	661.000	15.1%
Sevilla	100.000	690.000	14.4%
Màlaga	70.000	569.000	12.3%
Bilbao	60.000	345.000	17.3%
Granada	50.000	234.000	21.3%
Vigo	40.000	292.000	13.6%
A Coruña	25.000	243.000	10.2%
Santander	22.000	172.000	12.7%
Gijón	20.000	273.000	7.3%%
Palma de Mallorca	15.000	400.000	3.75%
Santander	14.000	300.000	4.7%

Com podem veure a la taula, només tenint en compte les catorze ciutats més grans de l'estat, ja ens dona una suma total de 1.4 milions de manifestants, xifra que augmentaria de manera notòria si es tinguessin en compte totes les localitats a les quals es van organitzar manifestacions i mobilitzacions per la causa.

Aquestes manifestacions van tenir una gran repercussió mediàtica: van aparèixer a tots els medis de comunicació i xarxes socials com a una de les mobilitzacions més grans que estaven ocorrent en aquest segle. Podríem considerar aquest fet com una mostra de conscienciació respecte el masclisme i el feminisme en augment, i interpretar que la gent del carrer s'està mobilitzant obertament per a produir més canvis socials i un efecte en la societat.

3. COS DEL TREBALL: PART PRÀCTICA

3.1. METODOLOGIA EMPRADA

Per a la realització de l'estudi estadístic vaig aconseguir contactar amb el cap de l'oficina de relacions institucionals de l'Ajuntament per tal d'obtenir la informació necessària: un llistat dels carrers de Vila-seca amb la data d'aprovació del nom al Ple de l'Ajuntament i un mapa de la localitat actualitzat.

A l'hora de fer la classificació dels noms, per a la confirmació de l'origen del mot i determinar si classificar-lo en home, dona o neutre vaig fer consulta directa a internet o, respecte als carrers amb toponímia amb referència local, la consulta de les actes d'aprovació del nom al Ple.

Per a la segona part, la proposta de nom, em vaig posar en contacte amb el regidor d'Universitat, cultura i excel·lència del nostre Ajuntament i vaig reunir-me amb ell per tal d'obtenir informació respecte al procés d'elecció de noms i si seria possible realitzar una proposta. A l'hora de cercar el personatge, vaig buscar a l'arxiu d'història local de la web de la biblioteca de Vila-seca.

3.2. DIFICULTATS A L'HORA DE REALITZAR LA PART PRÀCTICA

Vaig trobar-me amb diversos problemes a l'hora de cercar els noms i classificar-los:

Primerament, l'Ajuntament només disposava d'un llistat de carrers i noms del municipi actualitzat fins al 2004. Tot i això, ells mateixos em van proporcionar un mapa de Vila-seca i manualment vaig fer una comprovació, un per un, amb el llistat per veure quins eren posteriors a aquesta data, i així demanar l'acta en que van ser aprovats aquests noms pel Ple de l'Ajuntament.

També vaig trobar-me amb que hi havia un conjunt de carrers que podien ser d'home o de dona segons a què fes homenatge el carrer, i vaig haver de cercar les actes d'aquest carrer per a veure l'origen d'aquests mots, cosa que va ser més complicada del que pensava, ja que no es van trobar les actes degut a la seva antiguitat. Ara bé, l'Ajuntament em va proporcionar un criteri d'idees resultat d'una consulta entre alguns

dels seus membres on m'especificaven a què fan referència aquests noms per tal de poder classificar-los.

Potser la part més difícil de tot el meu treball de recerca ha estat trobar un personatge per a proposar a l'Ajuntament. Degut al continu emmudiment històric, m'ha estat gairebé impossible trobar un personatge femení. Cercant a l'arxiu d'història local de la biblioteca i entrant per veure si hi havien personatges femenins, només vaig trobar-ne un: Mª Elena Maseras, la metgessa de qui porta el nom el CAP de Vila-seca i que no va poder exercir mai la seva professió. Tot i així, fent recerca més profunda, vaig trobar el document de l'Associació Femenina Socialista de Vila-seca, on figura el nom del meu personatge i noms de dos dones més. Primerament vaig tindre dificultats a l'hora de trobar més informació seva degut a que a aquest document signa com "Dolors Martí de Broseta" fent referència al seu marit en comptes del seu vertader cognom, Domènech. Finalment, vaig aconseguir trobar informació de la seva vida i la seva activitat a la localitat.

3.3. ESTUDI DELS CARRERS DE VILA-SECA

3.3.1. "MEREZCOUNACALLE.COM": ORIGEN I PROPÒSIT

La part pràctica del meu treball de recerca està inspirada en el projecte "Merezcounacalle.com", iniciativa impulsada per la professora de geografia i història Rosa Liarte Alcaine a l'*Institut de Secundària Obligatòria Cartima* de Càrtama, Màlaga.

Logotip de la iniciativa #Merezcounacalle

La professora va proposar aquest projecte als seus alumnes de l'optativa "Canvis Socials i de Gènere" a 2n d'ESO, degut a que un alumne de la seva assignatura va qüestionar que els micromasclismes encara fossin presents avui dia a la vida quotidiana, dient que això ja no succeïa. Així, ella va proposar que els alumnes fessin un estudi classificant els noms dels carrers de la seva localitat i les localitats properes

en noms d'home i noms de dona, per comprovar si l'afirmació del seu alumne era certa o no.

En realitzar aquest estudi els alumnes es van adonar que, com la professora deia, el percentatge de noms d'home i noms de dona era altament poc proporcional (80% de carrers amb nom d'home i 20% amb nom de dona).

Tot i que ja s'esperaven que hi hauria diferència de percentatges, així com la mateixa professora diu al reportatge que li van fer al canal 1 de la RTVE: *“Jo pensava que hi havia diferència, però trobar-se fins i tot un terç de carrers amb noms de dona i la resta amb nom d'home, a mi personalment em va marcar moltíssim”*.

En veure aquesta situació, van posar en marxa el projecte “Merezcounacalle.com”, on els alumnes van escriure cartes formals als ajuntaments de les localitats on van realitzar l'estudi per demanar el seu compromís amb el projecte: que els propers carrers que s'inaugurin siguin batejats amb noms de dona, per tal de disminuir aquesta gran desproporció de noms. I, amb tot això, no només han aconseguit el compromís de les localitats properes, sinó que aquest projecte ha tingut moltíssima repercussió mediàtica –a nivell de xarxes socials, ràdio, televisió...-, sinó també la tutela del projecte per part de l'empresa Google, qui el considera un projecte educatiu capaç de generar un gran canvi i impacte social.

¹ MEREZCOUNACALLE. [En línia]. 2017.< <https://www.merezcounacalle.com/> > [Consulta: 26 gener 2018]

3.3.2. ESTUDI ESTADÍSTIC

L'estudi estadístic consisteix en diverses classificacions utilitzant la toponímia del poble. Aquestes classificacions em permeten veure quin nombre d'homes i de dones és escollit en cada cas i cada any, per tal de poder posar a prova les meves hipòtesis.

A l'hora de fer la classificació, he separat dos grans grups. La primera classificació consisteix a diferenciar el nombre de carrers amb nom d'home, dona o neutre i diferenciar-los segons la data en què es va aprovar el nom al Ple de l'Ajuntament. Dintre d'aquesta classificació tenim:

- a) **La classificació masculina**, on hi trobem els personatges històrics masculins: tot tipus d'escriptors, sants, artistes, polítics, etc. I també els noms que fan referència a un lloc (per exemple, un mas o una font) però que porten darrere el nom de l'home propietari. N'és un exemple de això el carrer "Mas d'en Pep" o el carrer "Requet de Fèlix".
- b) **La classificació femenina**, on igual que a la masculina, s'inclouen els personatges femenins: escriptores, polítiques, verges, etc. En aquest cas no hi havia cap nom que fes referència a un lloc físic i portés nom femení.
- c) **El bloc dels noms neutres**, on trobem tots els noms que corresponen a llocs, pobles propers, astres, rius, oficis, fenòmens naturals (noms de vents, per exemple), etc.

La segona classificació són dues diferenciacions més, derivades de les primeres:

- a) La primera correspon al nombre de **personatges religiosos** que han donat nom, és a dir el nombre de Sants (classificació masculina) i Verges (classificació femenina) que han estat escollits.
- b) La segona correspon a, en referència als noms que son de personatges, quin va ser el seu **paper històric**. És a dir, el seu ofici: si van ser rellevants en l'aspecte polític, en literatura, si eren personatges nobles o aristocràtics, etc. fent-los una diferenciació per sexe.

Tota la informació utilitzada per a elaborar les següents taules i gràfics ha estat proporcionada per l'Ajuntament de Vila-seca i estudiada per mi.

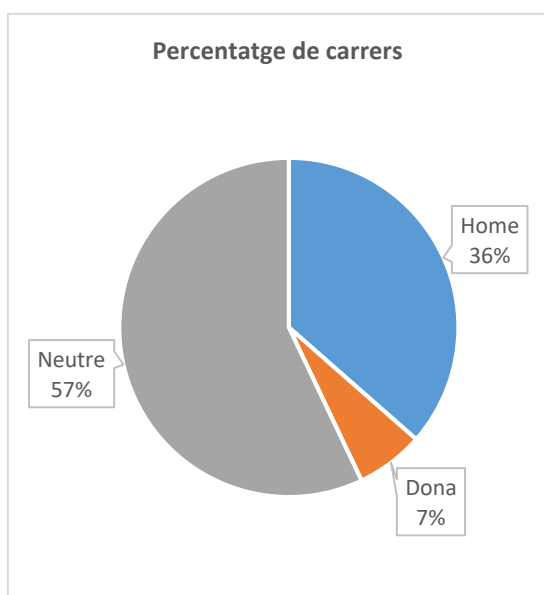
3.1.2.1. PRIMERA CLASSIFICACIÓ

Taula 1 ↓

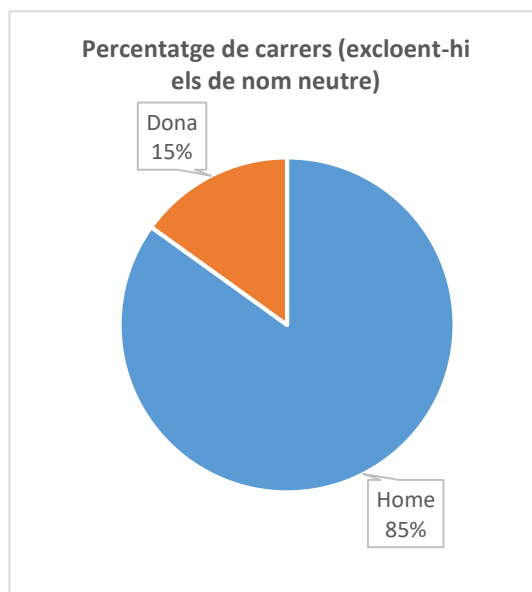
Any	Nombre de noms			
	Home	Dona	Neutre	
1979	10		16	
1984	1			
1985	1		1	
1993	24	5	43	
1994			1	
1995	3			
1999	11	1	1	
2000	4	1	10	
2001	1	2	2	
2002	5	2	16	
2004	1		2	
2006	1		4	
2007			2	
Total:	62	11	97	171
Total (%):	36%	7%	57%	100%

A la taula 1 veiem la classificació principal de l'estudi: tota la toponímia de Vila-seca classificada segons l'any en que va ser aprovat cada nom pel Ple i segons si el nom és d'home, de dona o neutre. A més, unes dades generals que ens mostren el total de noms de cada classificació i la xifra en tant per cent. Sota aquesta taula podem veure dos gràfics (l'1 i el 2) extrets d'aquestes dades

Gràfic 1 ↓

Gràfic 2 ↓

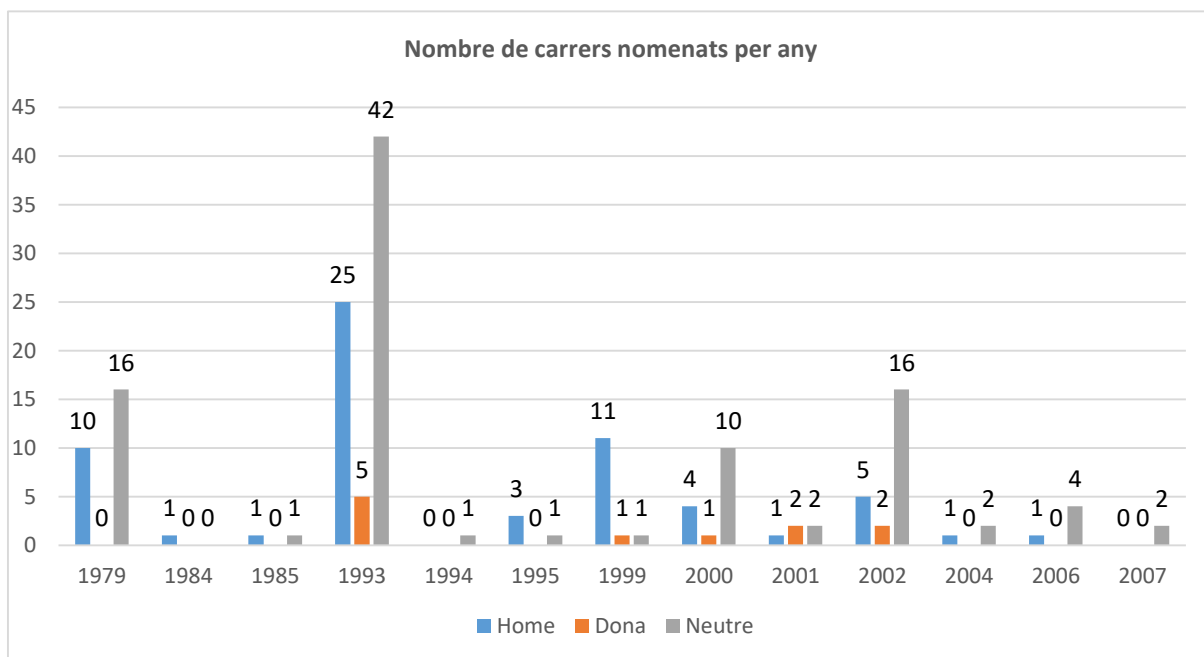

Als gràfics 1 i 2 de la pàgina anterior podem veure una representació gràfica dels percentatges finals donats a la taula 1. El primer gràfic ens dona els percentatges incloent-hi les tres classificacions (home, dona i neutre). En canvi, el segon gràfic prescindeix dels noms neutres i ens fa una comparativa només del percentatge de noms d'home i de dona.

Podem veure al gràfic 1 que més de la meitat dels noms escollits (un 57%) són noms neutres. Del percentatge restant (un 43%), un 36% són noms d'home i un 7% són noms de dona. Al gràfic 2, si eliminem el 57% de noms neutres i només tenim en compte el nombre de personatges escollits, veiem que un 85% correspon a noms d'home i un 15% a noms de dona.

Podem apreciar un clar desequilibri de percentatges, amb tendència cap als noms neutres i seguidament, els noms d'home, deixant els noms de dona de banda, que ocupen un percentatge minúscul de la toponímia local en comparació amb els altres dos grups.

Gràfic 3 ↓

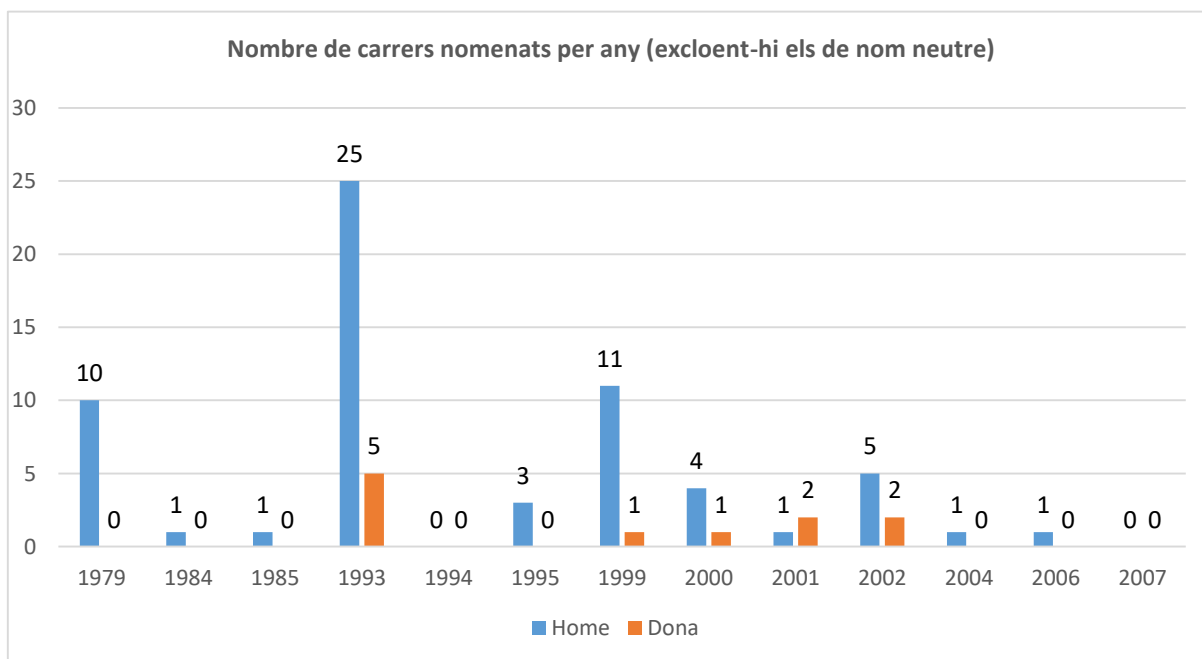

Al gràfic 3 podem veure una representació gràfica en barres del nombre de noms que es van posar per any, incloent-hi tant si són d'home com de dona o neutres. En base a aquest gràfic i la taula 1 podem determinar que:

- a) A l'any 1979 es van posar 26 noms (10 d'home, 0 de dona i 16 neutres).
- b) Entre l'any 1984 i 1985 es van posar 3 noms (2 d'home, 0 de dona i 1 neutre).
- c) L'any 1993 es van posar 72 noms (25 d'home, 5 de dona i 42 neutres).
- d) Entre els anys 1994, 1995 i 1999 es van posar 17 noms (14 d'home, 1 de dona i 2 neutres).
- e) Entre l'any 2000, 2001 i 2002 (com a primer trimestre del 2000) es van posar 43 noms (10 d'home, 5 de dona i 28 neutres).
- f) Entre els anys 2004, 2006 i 2007 es van posar 10 noms de carrers (2 d'home, 0 de dona i 8 neutres).

Es podria prendre com a referència principal l'any 1993 on es van posar més noms, i es veu clarament quina és la tendència: neutres – home – dona (de més a menys). També es veu clarament una competència entre el nombre de noms neutres i d'home, segons l'any es posen més d'un que de l'altre, però això mai ocorre amb els noms de dona, que sempre estan en una quantitat molt menor.

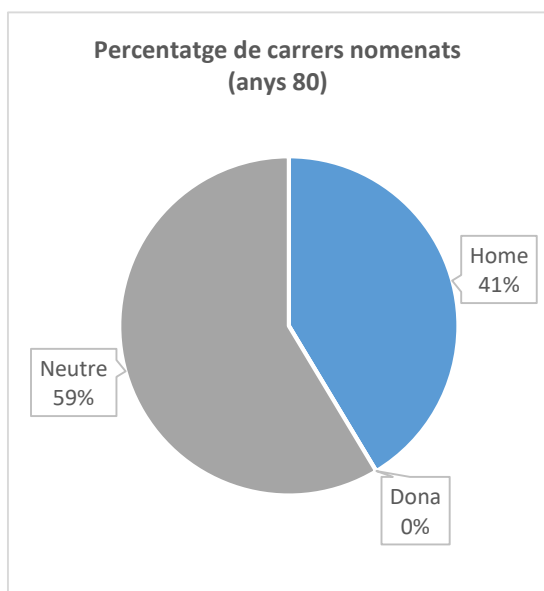
Gràfic 4 ↓

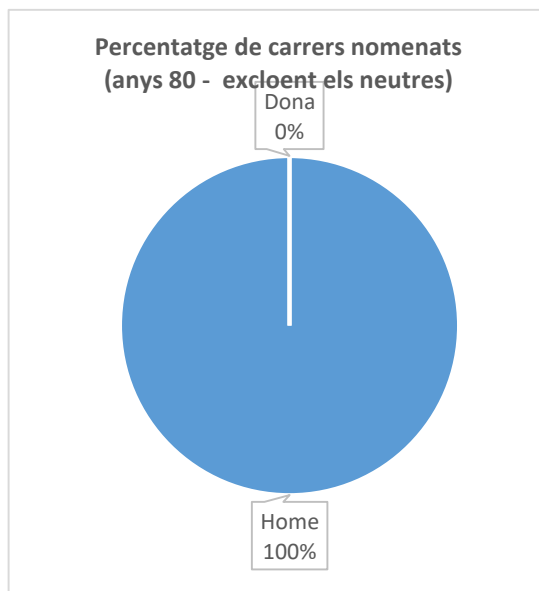
Al gràfic 4 de la pàgina anterior tenim la mateixa classificació que al gràfic 3, però eliminant els noms neutres i deixant només els d'home i de dona. Aquí podem veure més clarament com pràcticament sempre es posen noms d'home: de les 13 dates, a 11 d'elles s'han posat noms d'home (un 84,62% de les vegades) i les dones només a 5 de les 13 (només un 38,46% de les vegades).

També es veu la clara tendència a posar noms d'home si mirem les 5 dates on també es van posar noms de dona: només hi ha un any on es superin el nombre de noms de dona respecte els d'home: al 2001.

Gràfic 5 ↓

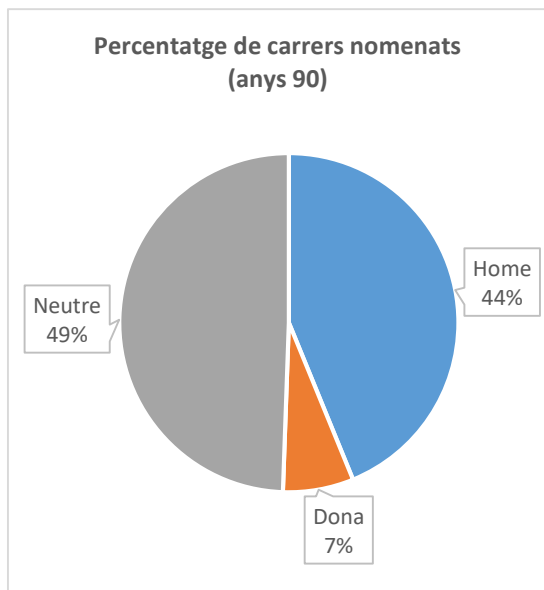
Gràfic 6 ↓

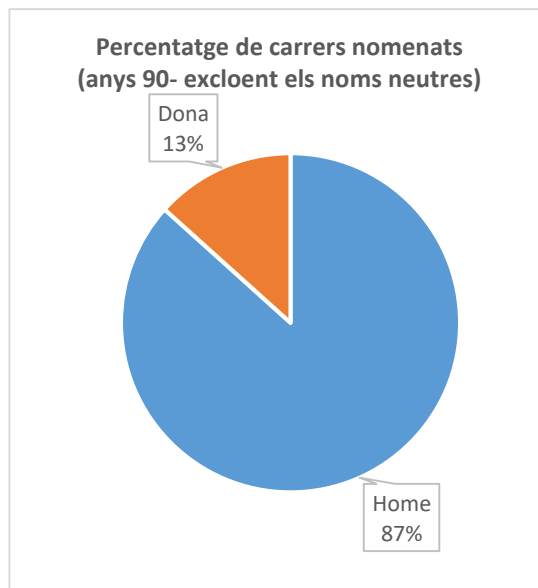
Als gràfics 5 i 6 tenim en forma de percentatges el nombre de noms que es van posar tant d'home, com de dona i neutres als anys 80 (a la taula 1 i els gràfics 3 i 4, els anys 1979, 1984 i 1985).

Sabent que es van posar un total de 29 noms, cap d'ells va ser de dona. Un 59%, o 17 noms, van ser neutres i un 41%, o 12 noms, van ser d'home.

Gràfic 7 ↓

Gràfic 8 ↓

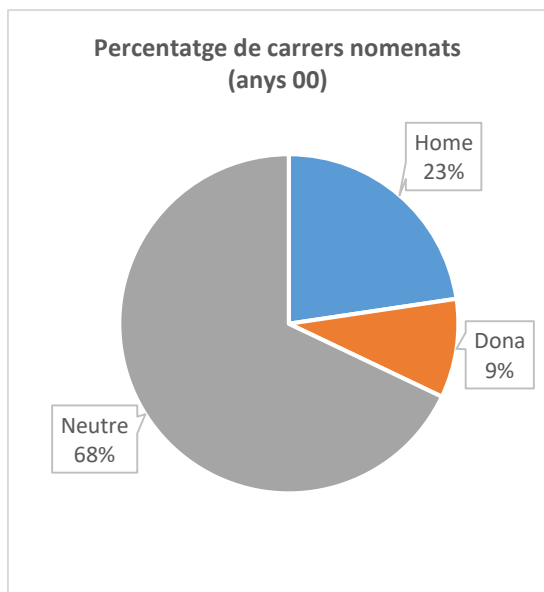
Al gràfic 7 podem veure la classificació en forma de percentatge del nombre de carrers posats als anys 90 (1993, 1993, 1995 i 1999). Els neutres segueixen representant la meitat (un 49%), els d'home un 44% i els de dona un 7%.

El gràfic 8 ens mostra el percentatge del gràfic 7 excloent-hi els noms neutres.

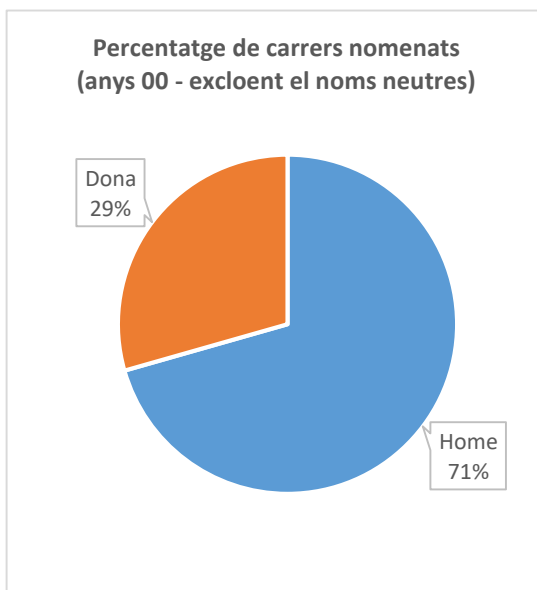
En conjunt dels dos gràfics: els noms neutres representen el 49% que són 44 noms. Els noms d'home són un 44%, és a dir, 39 noms. I per finalitzar, de dona només hi ha un 7% que són 6 noms dels 89 totals.

Podem veure aquí un augment respecte als anys 80 tant en l'elecció de noms de personatges (de 12 a 45 noms) com també en l'elecció de noms femenins (de 0 a 6 noms).

Gràfic 9 ↓

Gràfic 10 ↓

Als gràfics 9 i 10 podem veure els noms en forma de percentatge que es van nomenar als anys 2000 (2000, 2001, 2002, 2004, 2006 i 2007).

En aquest cas, els noms neutres tornen a augmentar en percentatge (d'un 49% que es donava als anys 90 a un 68%, arribant al seu màxim percentatge de totes les classificacions, que són 36 noms neutres). El 32% que resta es divideix en un 23% de noms d'home (12 noms) i un 9% de dona (5 noms).

Si analitzem el gràfic 10 on s'exclouen els noms neutres, veiem que respecte als noms d'home ha augmentat en proporció els noms de dona considerablement, (del 13% al 29%, un 16% més que als anys 90). Tot i així, els percentatges són altament poc proporcionals fins i tot als anys 2000.

3.1.2.2. SEGONA CLASSIFICACIÓ

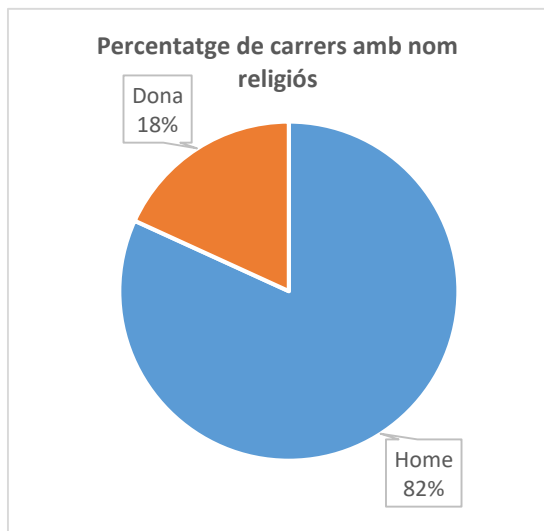
Taula 2 ↓

Professió / Paper a la història		
	Home	Dona
Composició	2	
Política	6	
Ciència	1	
Monarquia	1	1
Arquitectura	1	
Noblesa	4	1
Medicina	1	
Poesia	9	
Esriptura	10	3
Filosofia	1	
Pintura	1	
Escultura	1	
Filosofia	1	
Aventura	3	
Religió	9	2
Música	1	
Indústria	1	
Cavalleria	1	
Total	54	7
Total (%)	89%	11%

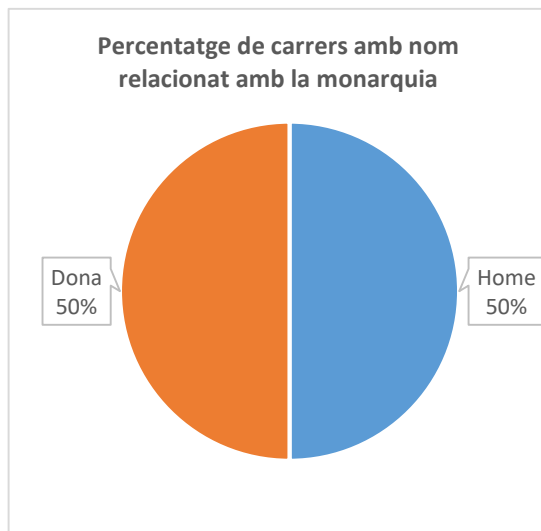
En aquesta taula he classificat els personatges escollits per a anomenar un carrer segons la seva professió o paper a la història. Com podem veure, predominen els personatges masculins amb un 89% enfront un 11% de personatges femenins. També es veu com els personatges com escriptors, polítics i personatges religiosos són els que més predominen (13, 6 i 11 respectivament, comptant homes i dones).

En base a aquestes dades es poden elaborar els quatre gràfics següents (11, 12, 13 i 14):

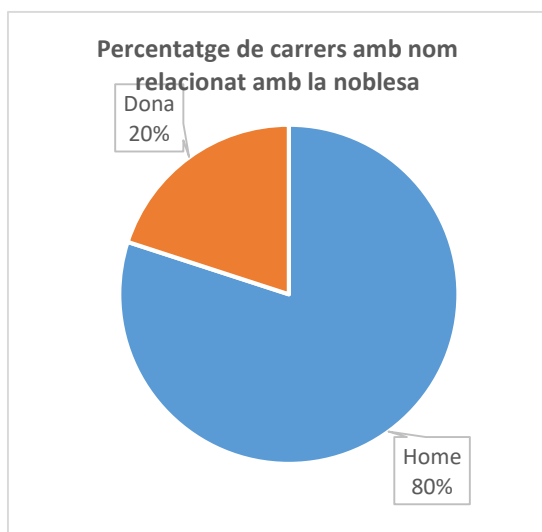
Gràfic 11 ↓

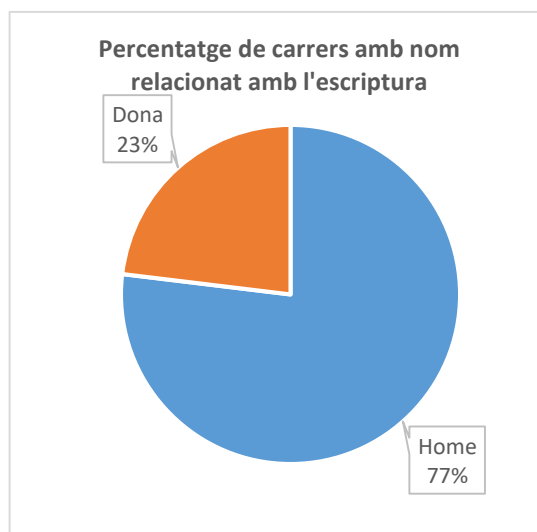
Gràfic 12 ↓

Gràfic 13 ↓

Gràfic 14 ↓

En aquests últims quatre gràfics he escollit les categories de la taula que tenen noms tant d'home com de dona, ja que la resta representen tots un 100% d'home i 0% de dona i això ja es veu reflectit a la taula.

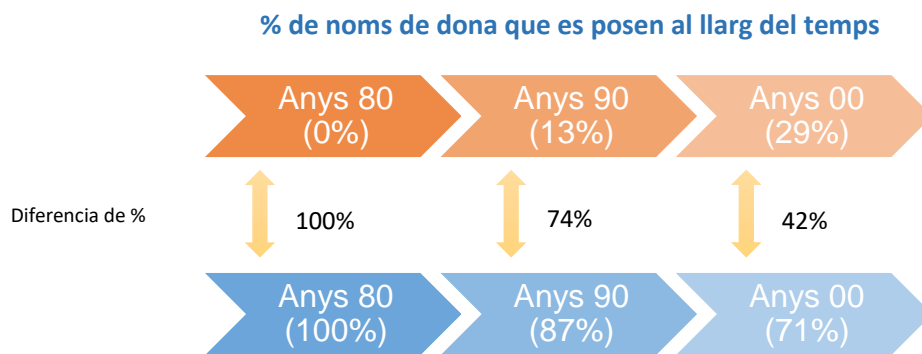
Tres dels quatre gràfics es mouen al voltant de la mateixa diferència: al voltant d'un 20% de noms de dona i un 80% de noms d'home. L'únic que es diferencia és el percentatge de noms relacionats amb la monarquia que, com es dona a la taula, és un 1 a 1 i per tant 50% per a cadascun.

3.3.3. ANÀLISI DE L'ESTUDI ESTADÍSTIC

3.1.3.1. ANÀLISI DE LA PRIMERA CLASSIFICACIÓ

El fet a analitzar és principalment si hi ha hagut un progrés favorable al percentatge femení a l'hora d'escollir noms.

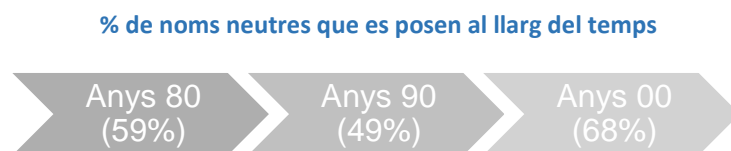
Es pot veure clarament, si analitzem els gràfics on només es tenen en compte els carrers amb noms de dona i d'home, que hi ha un increment en l'ús dels noms de dona i una clara reducció de la diferència de percentatges respecte als dos:

% de noms d'home que es posen al llarg del temps

Dels anys 80 als anys 90 hi ha una reducció de la diferència d'un 26%, i dels anys 90 als 00 d'un 32% més, fent això que des de la primera classificació fins a la segona hi hagi un progrés notable. Tot i així, com podem veure el percentatge no s'apropa a ser proporcional i al que realment hauria de ser. Segons el meu criteri, com a màxim, seria acceptable donades les condicions històriques una diferència d'un 15% (per exemple, un 55% d'homes i un 5% de dones, o un 60% d'homes i un 40% de dones –tot i que aquesta última encara seria lleugerament poc proporcional-), però encara avui el percentatge manté una diferència gairebé del 30% dels noms (última classificació – 71% homes i 29% dones).

També s'ha de valorar la variable dels noms neutres, que mantenen pràcticament tota la seva proporció en el temps, augmentant lleugerament als anys 2000:

La tendència conforme ens anem apropant a les dates més recents (dels 90 fins als 00) és de disminuir l'ús del nom de personatges i optar per posar noms neutres. Potser això ens dona la idea de que, tot i que s'utilitzin més noms de dona que abans, la opció que s'ha escollit per arreglar la diferència es posar noms neutres. És aquesta la opció escollida, en comptes de voler igualar els percentatges entre homes i dones? Suposadament, gràcies als esforços socials s'hauria d'anar disminuint aquesta diferència de percentatges (de manera més notòria a la que hi ha actualment) i la solució hauria de ser rescatar personatges femenins, no amagar la diferència amb

noms neutres “ni home ni dona”, perquè la diferència que existia abans, si no s’afegeixen noms de dona, segueix existint per molt que al percentatge general hi predominin els noms neutres.

3.1.3.2. ANÀLISI DE LA SEGONA CLASSIFICACIÓ

En aquesta classificació queda encara, de manera més visual, representat el nombre de personatges d’home i de dona que s’han escollit. Com podem veure, dels 61 noms en total només 7 són de personatges femenins enfront 54 noms d’home. Està clar, però, que això principalment també ve donat a que les dones al llarg de la història han estat excloses de tot tipus d’activitat i molt poques van aconseguir fer-se lloc en un sistema fortament repressiu, però tot i tenint això en compte, hi ha un percentatge massa baix d’un respecte l’altre. Amb això vull dir, per exemple, que així com hi ha 9 personatges religiosos i 4 personatges de l’aristocràcia, només hi ha 1 femení en aquests camps tenint en compte que aquí, per exemple, sí que s’hauria pogut escollir més noms de dona.

En resum, tot i que hi havia possibilitat d’escollir més noms femenins, es va preferir escollir el nom de personatges masculins.

3.4. PROPOSTA DE NOM DE CARRER A L’AJUNTAMENT

A l’hora d’escollir un personatge per a fer la proposta de nom, volia que fos una dona que trenqués amb la norma establerta de la seva època, que fos forta, decidida i sobre tot que tingués ganes de canviar la societat i la situació en la qual es trobava. Amb aquests criteris vaig trobar a Dolors Martí Domènech, dona tarragonina molt peculiar.

3.4.1. DOLORS MARTÍ DOMÈNECH: EXILIADA REPUBLICANA

Dolors Martí Domènech o Dolors Martí “de Broseta” (com signava ella de vegades, fent referència al seu marit, Adrià Broseta), va ser la primera i única dona en exercir un càrrec públic a la Tarragona de la Guerra Civil espanyola (1936 – 1939) i exiliada a França posteriorment.

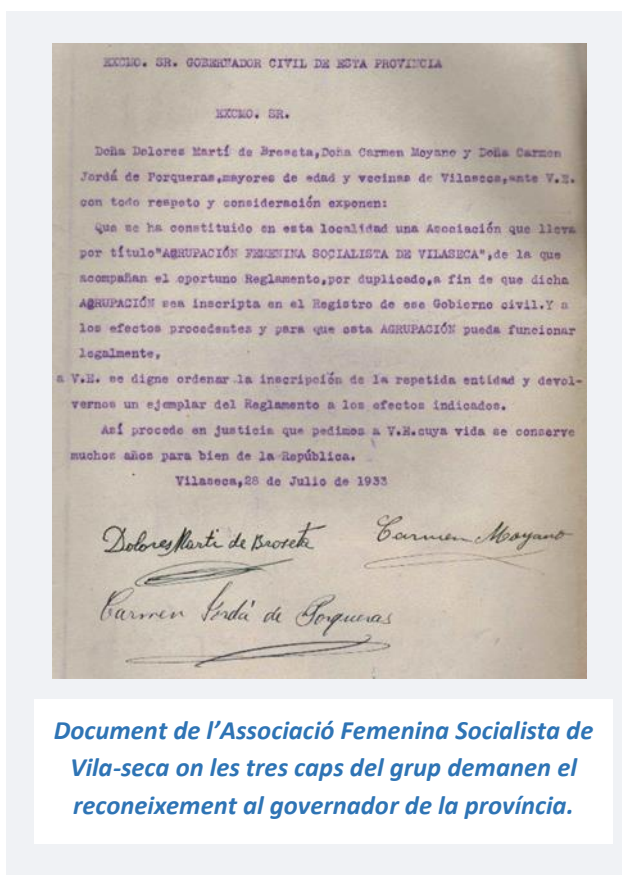
Nascuda a Tivissa (Tarragona) l’any 1901 i filla petita de deu germans de Jaume Martí Jardí i Juliana Domènech Tost, era d’origen i família pagesa. Crescudia en un entorn familiar potencialment republicà, expressarà aviat les seves ideologies i seguirà el

camí de l'ambient proper al seu. Recorda ella amb il·lusió a les seves memòries la influència d'un personatge en especial: Marcel·lí Domingo i el seu discurs a crit de "Visca el defensor dels pobres!". Malgrat el desconeixement de quins estudis va arribar a cursar, es sap que sabia llegir, escriure i parlar perfectament tant en català com en castellà.

A la edat de vint anys, va morir el seu pare i tota l'herència familiar la rebé l'hereu (el fill gran de tots els germans), i així es va veure obligada a començar a treballar a una fàbrica de persianes de la comarca, per anar posteriorment a buscar treball a Barcelona.

Es casà jove amb el seu marit Adrià Broseta, amb qui va tindre dos fills: Ferran i Maria Lluïsa (qui, posteriorment, animarà a la seva mare a redactar totes les seves memòries en cartes durant la seva etapa d'exiliada, i així és com ens arriben a nosaltres avui dia). Ella seguirà al seu marit per totes les poblacions on exercia de professor: Cornellà, Vila-seca, Salomó i Renau, i després, durant la guerra civil, a Tarragona.

Dolors Martí connectà ràpidament amb el nucli socialista de la nostra població, i encapçalà l'Associació Femenina Socialista de Vila-seca (1933), juntament amb Carmen Moyano i Carmen Jordà de Porqueras. A diferència dels cànons rurals per a les dones de l'època i sent criticada socialment, Dolors va esdevenir de les poques dones amb interès per la política. Amb el seu trasllat a Salomó, va experimentar un canvi radical de govern en comparació amb Vila-seca. Tal com ella manifesta a la carta: "anaven molt mes endarrerits que a Vila-seca i no sabia si seria capaç de fer-se nom com a feminista". Tot i això,

Document de l'Associació Femenina Socialista de Vila-seca on les tres caps del grup demanen el reconeixement al governador de la província.

creà en poc temps l'Associació Femenina del Partido Socialista Obrero Español", va ser escollida com a propagandista del PSOE i participà activament en mítings i conferències que la satisfien personalment. Va aconseguir fins i tot que un empresari que no volia imposar la jornada legal de vuit hores, l'hagués de complir.

Era una dona amb ganes de coneixement, i, de fet, quan traslladaren al seu marit a Renau ella va marxar a Barcelona a cursar estudis de llevadora. Però, no va trigar massa en tornar, doncs volia estar amb els seus fills. Dolors, com a única esquerrana del poble, els protegí a tots de possibles atacs rebels.

En tornar a Tarragona, va ser recollida com a representant femenina de la revolució a Tarragona pels partits locals (la UGT i el PSUC). Familiars de Dolors van morir defensant el territori i ella va passar per tirotejos i baralles generals. El 4 de novembre es nomenada delegada del Departament d'Economia de la Regió III amb seu a Tarragona, i durant un any va assumir el control i la coordinació de totes aquelles empreses que havien estat col·lectivitzades a la revolució i afrontà tots els problemes derivats de la guerra a l'economia comarcal.

Dos dies abans de la ocupació final de Tarragona, Dolors i la seva família marxaren a l'exili, el dia 13 de gener de 1939 i passaran la frontera francesa el dia 3 de febrer del mateix any. En travessar la frontera, Adrià serà portat cap a un camp de concentració a Brams i ella i els seus fills a la residència Méry-sur-Seine de l'Aube que recollia centenars de dones refugiades republicanes. Es retrobaran amb el pare un any més tard amb intenció de marxar a Mèxic, però el seu vaixell no apareix i es veuen obligats a quedar-se a la ciutat, on el pare havia trobat feina. Dolors va ser detinguda per amagar un comunista. Poc després del fi de la Segona Guerra Mundial, ella va ser inhabilitada tres mesos i després expulsada per "desviacionista", i així acabaren les seves il·lusions de tornar a Catalunya o de que es proclamés la República.

Dolors continuà la seva vida en França, fent un únic viatge a Catalunya l'any 1968 a Reus per visitar la seva germana. Dolors mor malalta l'any 1970 a Bordeus.

3.2.1.1. MOTIUS PELS QUALS VAIG ESCOLLIR DOLORS MARTÍ COM A PERSONATGE

Com ja he especificat a la seva biografia, Dolors va ser la única dona del Tarragonès en exercir un càrrec públic durant la Guerra Civil. Va ser un gran exemple de dona

forta, independent del seu marit i de les opinions públiques en contra del seu pensament i les seves ganes de produir canvis en la societat, en les localitats allà on anava. Deixava marca, era una dona competent i molt carismàtica, cosa que queda reflectida a les cartes que escriu amb la seva filla per escriure la seva vida. Va lluitar activament pel poble, per la seva gent i per la seva terra contra els feixistes.

En la meua opinió, és un gran personatge femení de la nostra comarca que va deixar petjada al seu pas a Vila-seca, no només amb l'associació que va formar sinó també amb el conjunt de manifestacions que ella mateixa descriu a les cartes on va participar i que va promoure.

3.4.2. PROPOSTA A L'AJUNTAMENT

La idea inicial era fer una proposta formal a l'Ajuntament del meu personatge: Dolors Martí Domènech, per tal que es tingués en compte la possibilitat d'escollir el seu nom si hi hagués necessitat d'anomenar un nou carrer o una nova plaça a Vila-seca. Per tal de realitzar la proposta, vaig aconseguir posar-me en contacte amb el regidor d'Universitat, cultura i excel·lència, al qual em van remetre per tal de fer-li la consulta.

Crec que no es va tindre en compte tota la meua proposta, ja que em van argumentar que seria entrar en conflictes i que jo no podia fer una proposta d'un personatge en concret. Tot i així, se'm va donar l'oportunitat de fer la proposta no del meu personatge però sí que el següent nom a escollir, en lloc de ser d'home o neutre fos de dona. Van especificar-me que no era necessari fer cap tràmit més: amb aquella mateixa reunió ja quedava enregistrada la proposta per al Ple.

Se'm va explicar que el procés d'elecció de nom és el següent: Quan és necessari, ja sigui perquè hi hagi un nou carrer o es necessiti tornar a nomenar una zona, una comissió assessora de l'Ajuntament es reuneix i basant-se en un criteri històric local fan propostes de nom, es consideren les propostes externes i posteriorment s'escull el nom. No van concretar més quin és el procés.

Crec que tampoc van considerar la idea de tornar a nomenar cap carrer perquè, com em van dir, seria posar-se en conflictes innecessaris i bastant complicats a nivell de gestió. Era més fàcil deixar-ho només en una proposta que no pas intentar moure fils per a intentar canviar el nom d'un carrer.

4. CONCLUSIONS

Retornant a les hipòtesis inicials, podríem considerar que les dues eren correctes:

Primerament, plantejo la idea que amb el pas dels anys, la força del feminisme i els avenços de la societat han aconseguit per a la dona unes condicions de vida més dignes. Com es veu reflectit al treball, especialment a l'apartat de la història del feminisme, les dones han estat contínuament excloses de les activitats socials i només han estat integrades en moments de necessitat (com el cas de la manca de treballadors a les fàbriques en èpoques de guerra, on les dones ocupaven els seus llocs de treball, i en moment de retorn dels soldats les dones tornaven a ser expulsades de l'entorn laboral). Ara bé, gràcies a les reivindicacions i moviments feministes, les dones aconsegueixen posició social, posició laboral, drets i sobre tot un descens en la negació de la figura femenina.

Tot això complementa els següents plantejaments de la meva primera hipòtesi: efectivament i demostrat pel meu estudi estadístic, els percentatges entre el nombre de noms homes i dones no és proporcional (no és un 50% - 50%), degut a la condició en que les dones han estat sotmeses al llarg de la història. Tot i així, amb el pas dels anys, les dones aconsegueixen ser més reconegudes i per tant, com es veu reflectit a la meva part pràctica, a mesura que avancen les dècades també augmenta el nombre de noms de dona utilitzats a la toponímia.

En referència al conjunt d'objectius que em plantejava al començament, podríem dir:

Com a objectius teòrics, sí he aconseguit donar una visió general del masclisme, i especialment una visió més profunda dels micromasclismes: una explicació del concepte i tot un seguit d'exemples que contextualitzen l'explicació i reflecteixen situacions actuals en les quals els dona aquest tipus de masclisme. També he donat una visió del feminisme mitjançant l'explicació del seu origen i pas a través de la història: el feminisme pre-modern, les tres onades i els seus sub-moviments, el feminisme modern, etc.

Com a objectius pràctics, he aconseguit assolir un dels dos que plantejava inicialment. El primer objectiu, el de realitzar un estudi de la toponímia de Vila-seca, sí que ha sigut

possible: he pogut classificar els noms per tipus i per data quan es van nomenar i també he pogut realitzar sub-classificacions respecte els personatges i el seu ofici. La part pràctica que no he pogut assolir totalment ha estat la proposta de nom a l'Ajuntament. La meva idea principal era fer una proposta de personatge femení que jo considerés rellevant per a la història local per a nomenar un nou carrer (en l'hipotètic cas que fos necessari nomenar un carrer nou), cosa que no va ser possible ja que aquesta proposta no es va tindre en consideració a l'Ajuntament. Tampoc es va considerar la idea de canviar-li el nom a un carrer ja existent. Malgrat això, sí que vaig aconseguir fer una proposta: que el pròxim carrer que es nomenés tingués nom de dona.

En aquest treball es veu reflectida la situació de la dona al llarg dels anys: les dones es troben en una continua lluita de drets, fins i tot durant molts segles seguits lluitant per les mateixes causes, ja que no se'ls concedia el que demanaven. Les dones estaven utilitzades i considerades per als moments de necessitat, exclouent-les generalment de qualsevol activitat social, fet que dona lloc a la situació de la "no existència" o l'emudiment dels personatges femenins rellevants. És per això, per exemple, que a la meva part pràctica ha estat difícil trobar un personatge femení actiu a la nostra província, o també el fet que la majoria de personatges femenins que han estat escollits per a la toponímia local fossin d'origen religiós en lloc de personatges amb origen cultural a diferència dels homes.

També es veu clarament que, amb el pas dels anys, les dones han aconseguit posicionar-se davant la societat patriarcal i han aconseguit mobilitzar-se pels seus drets i les seves condicions de vida. Cada cop més gent és conscient d'aquest problema (es veuen més manifestacions i protestes relacionades, per exemple) i també es dona més importància a la figura femenina. No obstant això, encara queden moltes actituds i situacions per modificar com és el cas dels micromasclismes, però que cada cop es fan més visibles i estan en procés de ser eliminades.

En conclusió, la nostra societat ha aconseguit avançar molt al llarg del temps i eliminar molts aspectes patriarcals de les nostres vides, però encara ens queda molt per treballar i modificar per a aconseguir finalment una societat amb igualtat de drets i condicions entre homes i dones.

5. BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA

- AGENCIA ESTATAL BOLETÍN OFICIAL DEL ESTADO . “*Ley Orgánica 1/2004, de 28 de diciembre, de Medidas de Protección Integral contra la Violencia de Género.*” [En línia]. Edició: 29 desembre de 2004. Lloc de publicació: Jefatura Del Estado, 2004. <<https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-2004-21760>> [Consulta: 29 abril 2018]
- AMNISTÍA INTERNACIONAL DE ESPAÑA. [En línia]. Edició: 2018. <https://crm.es.amnesty.org/unete-ai?origen=atv&pk_campaign=anunggl&pk_kwd=unodigital-grants-AI-MARCA-gen5> [Consulta: 20 febrer 2018]
- BANTABA. *Historia del movimiento feminista.* [En línia]. <http://www.bantaba.ehu.es/formarse/ficheros/view/Historia_del_Movimiento_feminista.pdf?revision_id=53767&package_id=33304> [Consulta: 26 març 2018]
- CORPORACIÓN DE RADIO Y TELEVISIÓN ESPAÑOLA (RTVE). “*Merezco una calle .com*”, un proyecto para terminar con la desigualdad de género a la hora de poner nombre a las calles. [En línia]. Edició: 08 desembre 2017. Madrid: 2018. <<http://www.rtve.es/alacarta/videos/telediario/piezaigualdad/4358159/#aHR0cDovL3d3dy5ydHZILmVzL2FsYWVhcnRhL2ludGVybm8vY29udGVudHRhYmxlLnNodG1sP2N0eD00NTAzMCZwYWdIU2I6ZT0xNSZvcmlj0mb3JkZXJDbmI0ZXJpYT1ERVNDJmxvY2FsZT1lcyZtb2RIPSZtb2R1bGU9JmFkdINIYXJjaE9wZW49dHJ1ZSZ0aXRszUZpbHRlcj1jYWxsZXMmbW9udGhGaWx0ZXI9MTI0meWVhckZpbHRlcj0>> [Consulta: 26 gener 2018]
- DE MOYA, ANTONIO. “*El machismo: ¿Cómo afecta a las mujeres y a los mismos Hombres?*”. [En línia]. Edició: 14 març 2011. <<https://www.geledes.org.br/el-machismo-icomo-afecta-a-las-mujeres-y-a-los-mismos-hombres/>> [Consulta: 24 febrer 2018]
- DICCIONARIO DE LA REAL ACADEMIA ESPAÑOLA. [En línia]. Edició: 2018. <<http://dle.rae.es/index.html>> [Consulta: 27 febrer 2018]

- GAMBA, SUSANA B. *Feminismo (historia y corrientes)* [En línia]. Edició: 2005. <<http://agendadelasmujeres.com.ar/index2.php?id=3¬a=5704>> [Consulta: 26 març 2018]
- GENERALITAT DE CATALUNYA. “*La brecha salarial en Cataluña es del 23.9%*” [En línia]. Edició: 21 febrer 2018. <<https://web.gencat.cat/es/actualitat/detall/La-brecha-salarial-a-Catalunya-es-del-239>> [Consulta: 28 febrer 2018]
- GONZÁLEZ, CRISTINA. “*10 leyes históricas que revolucionaron la vida de las mujeres*”. [En línia]. Edició: 18 gener 2018. <<https://www.enfemenino.com/feminismo/leyes-que-han-revolucionado-la-vida-de-las-mujeres-s1643062.html#d24899214-p2>> [Consulta: 28 gener 2018].
- HERNÁNDEZ, MARÍA. “*La brecha salarial aumenta en España: las mujeres cobran un 30% menos y soportan más precariedad.*” [En línia]. Edició: 17 febrer 2018. Madrid: El Mundo, 2018. <<http://www.elmundo.es/economia/macroeconomia/2018/02/12/5a8190e6e5fdea55d8b4648.html>> [Consulta: 28 febrer 2018]
- LAPUENTE, VÍCTOR. “*Por qué los hombres violamos*”. [En línia]. Edició: 30 abril 2018. Lloc de publicació: Diario El País, 2018. <https://elpais.com/elpais/2018/04/27/opinion/1524849714_420948.html> [Consulta: 1 maig 2018]
- MEREZCOUNACALLE. [En línia]. 2017. <<https://www.merezcounacalle.com/>> [Consulta: 26 gener 2018]
- MIGUEL TRULA, ESTHER. “*¿Cuál ha sido la mayor manifestación feminista de la historia? La de ayer en España.*” [En línia]. Edició: 9 març 2018. <<https://magnet.xataka.com/en-diez-minutos/cual-ha-sido-la-mayor-manifestacion-feminista-de-la-historia-la-de-ayer-en-espana>> [Consulta: 01 abril 2018]
- REAL ACADEMIA ESPAÑOLA. [En línia]. Edició: 2018. <<http://www.rae.es/>> [Consulta: 27 febrer 2018]

- RED2RED CONSULTORES S.L. *Guía de Coeducación: Síntesis sobre la Educación para la Igualdad de Oportunidades entre Hombres y Mujeres*. Madrid: Instituto de la Mujer, 2008. NIPO 207-08-029-0
- SAN JOSÉ, LAIA. *Historia de las mujeres (I): Historia del feminismo*. [En línia]. Edició: 8 març 2017. <https://historiadospuntocero.com/historia-del-feminismo/#El_feminismo_pre-moderno> [Consulta: 27 març 2018]
- WIKIPEDIA. *Coeducación*. [En línia]. Edició: 24 novembre 2017 <<https://es.wikipedia.org/wiki/Coeducación>> [Consulta: 09 gener 2018]
- WIKIPEDIA. *Machismo*. [En línia]. Edició: 24 novembre 2017 <<https://es.wikipedia.org/wiki/Micromachismo>> [Consulta: 01 març 2018]

6. ANNEXOS

1. Toponímia de Vila-seca	46
1.1. Parcs Urbans.....	46
1.2. Carrers (ordre alfabètic)	45
1.2.1. Nomenats després del 2004.....	50
2. Mapa dels carrers de Vila-seca	51

1. TOPONÍMIA DE VILA-SECA

1.1. PARCS URBANS

Denominació de la via	Nom del carrer	Data assignació pel Ple
Parc de l'	ALBEREDA DE FOLCH	31-05-02
Parc de l'	ALBA	26-04-02
Parc dels	ARAGALLS	26-04-02
Parc de	BERNAT DE SAPORTELLA	27-02-04
Parc de l'	ESTACIÓ	27-02-04
Parc de la	FORMIGA	31-05-02
Parc dels	GEGANTS	27-02-04
Parc de l'	HORT DEL PEP	31-05-02
Parc de les	ILLES	26-04-02
Parc del	PONT DE L'ART	26-04-02
Parc dels	PRATS	26-04-02
Parc del	PINAR DE PERRUQUET	26-04-02
Parc de	RAMON ROIG	31-05-02
Parc de la	RIERA	05-05-00
Parc de la	TANCA	26-04-02
Parc de la	TORRE D'EN DOLÇA	31-05-02

1.2. CARRERS (ORDRE ALFABÈTIC)

Denominació de la via		Nom del carrer	Data assignació pel Ple		
C.	de l'	ABAT AURELI MARIA ESCARRÉ	30-12-93	24-02-95	
Av.	de l'	ALCALDE PERE MOLAS	11-06-79	26-10-84	30-
	12-93				
Pl.	d'	ALEXANDRE FLEMING	26-04-02		
C.	d'	ALFONS I	05-05-00		
C.	d'	ÀNGEL GUIMERÀ	11-06-79	30-12-93	
C.	d'	ANTONI GAUDÍ	30-12-93		
C.	d'	AUSIÀS MARC	29-10-99		
C.	de	BAGÀ	30-12-93		
C.	de	BARENYS	05-05-00		
C.	de	BEATRIU DE QUERALT	05-05-00		
C.	dels	BONS AIRES	30-12-93	24-02-95	
C.	del	CADÍ	30-12-93		
Av.	de la	CANONJA	30-12-93		
Ptge.	dels	CASTANYERS	30-12-93		
C.	del	CASTELL	05-05-00		
C.	del	CASTELLET	11-06-79	30-12-93	26-
	01-01				
C.	dels	CASTILLEJOS	30-12-93		
Rbla.	de	CATALUNYA	30-12-93		
C.	del	CELLER	30-12-93	26-01-01	
C.	de les	COMES	05-05-00		
C.	del	COMTE DE SICART	30-12-93		
Pl.	de la	CONSTITUCIÓ	11-06-79	30-12-93	
Pl.	de les	CREUS	30-12-93		
C.	de les	CREUS	30-12-93		
C.	de	DIANA	30-12-93		
C.	del	DOCTOR GIBERT	11-06-79	30-12-93	
C.	de l'	EQUADOR	30-12-93	26-01-01	
C.	de l'	ERA DEL DELME	11-06-79	30-12-93	
C.	de les	ERES ALTES	11-06-79	30-12-93	
C.	de l'	ESCORXADOR	30-12-93		
Pl.	de l'	ESGLÉSIA	11-06-79	30-12-93	
Pl.	de l'	ESGLÉSIA VELLA	26-04-02		
C.	de l'	ESTADI	30-12-93		
C.	de l'	ESTRELLA	30-12-93		
Pl.	d'	ESTUDI	11-06-79	30-12-93	24-
	02-95				

Pl.	d'	EUGENI D'ORS	29-10-99		
C.	de la	FEREDAT	30-12-93		
C.	dels	FERRERS	11-06-79	30-12-93	
C.	de la	FONT	11-06-79	30-12-93	
C.	de	FRA JOAN FERRANDO SALVADÓ	30-12-93		
Av.	de	FRANCESC MACIÀ	11-06-79	30-12-93	
C.	de	FRANCESC MARTÍ PADRÓ	29-10-99		
C.	de les	FRANQUESES	05-05-00		
Pl.	de	FREDERIC MOMPOU	24-02-95		
C.	de	GALCERAN DE PINÓS	30-12-93	26-04-02	
Ptge.	del	GARBÍ	30-12-93		
Av.	de la	GENERALITAT	11-06-79	30-12-93	05-
					05-00
Pl.	dels	GRALLERS	26-04-02		
C.	de l'	HEURA	25-03-94		
C.	de l'	HORT	30-12-93		
C.	de l'	HORT DE TORRELL	30-12-93		
C.	de l'	HORT DEL COLOMÍ	11-06-79	30-12-93	
C.	de l'	HORT DEL PEP	11-06-79	30-12-93	
C.	de l'	HORTA NOVELLA	22-11-85	30-12-93	26-
					01-01
C.	de l'	HOSPITAL	30-12-93		
C.	de	JACINT VERDAGUER	11-06-79	30-12-93	
Cró.	de	JAUME BALMES	30-12-93		
C.	de	JAUME BALMES	30-12-93		
C.	de	JOAN FUSTER I ORTELLS	26-01-01		
Pl.	de	JOAN KIES HELMONT	26-04-02		
C.	de	JOAN MARAGALL	30-12-93		
Pl.	de	JOAN MIRÓ	24-02-95		
C.	de	JOAN SALVADÓ I VOLTAS	11-06-79	30-12-93	
C.	de	JOANOT MARTORELL	29-10-99		
C.	de	JOSEP ANSELM CLAVÉ	30-12-93		
C.	de	JOSEP CARNER	29-10-99	26-04-02	
C.	de	JOSEP M DE SEGARRA	29-10-99		
C.	de	JOSEP M FOLCH I TORRES	29-10-99		
C.	de	JOSEP VICENÇ FOIX	29-10-99		
Ptge.	del	LLEBEIG	30-12-93		
C.	del	LLEDONER	26-04-02		
C.	del	LLEVANT	29-10-99		
Ptge.	del	LLEVANT	30-12-93		
C.		MAJOR	30-12-93		
Raval	de la	MAR	26-04-02		
Pl.	de	MARIA AURÈLIA CAPMANY	26-04-02		
Ptge.	de la	MARINADA	30-12-93		

C.	del	MAS CALVÓ	30-12-93	
C.	del	MAS D'EN GRAS	11-06-79	30-12-93
C.	del	MAS DE L'ABAT	05-05-00	
C.	del	MAS DEL BISBE	05-05-00	
C.	de	MASRICARD	30-12-93	
Via		MÀXIMA	26-04-02	
Pl.	de	MERCÈ RODOREDA	29-10-99	26-04-02
C.	del	MIGDIA	30-12-93	
Ptge.	del	MIGJORN	30-12-93	
Pl.	de	MIQUEL MARTÍ I POL	26-01-01	
C.	de	MIRAMAR	30-12-93	
C.	de la	MOLA	30-12-93	
C.	del	MOLÍ	05-05-00	
C.	de	MONTEROLS	11-06-79	30-12-93
C.	del	MONTSENY	30-12-93	
Pl.	de	MONTSERRAT ROIG	26-04-02	
C.	de	MOSSÈN LLUÍS BATLLE	30-12-93	
C.	de	MOSSÈN SALVADOR BABOT	30-12-93	
C.		NOU	11-06-79	30-12-93
C.	de l'	OCCIDENT	30-12-93	
C.	de l'	OEST	30-12-93	
C.	de l'	OLIVAR	30-12-93	
C.	de l'	ONZE DE SETEMBRE	30-12-93	
Pl.	dels	PAÏSOS CATALANS	30-12-93	29-10-99
C.	del	PAS DEL REI	29-10-99	
C.	del	PATRÓ	30-12-93	
C.	de	PERE DE CARDONA	05-05-00	
Ptge.	del	PI	26-01-01	
Pl.	del	PI	26-01-01	
C.	dels	PIRINEUS	30-12-93	
C.	de	PONENT	30-12-93	
C.	del	POU	11-06-79	30-12-93
Pl.	de	QUART	26-04-02	
C.	del	RACÓ	30-12-93	
Pl.	de	RAMON BERENGUER IV	26-04-02	
Av.	de	RAMON D'OLZINA	11-06-79	30-12-93 26-
04-02				
C.	de	RAMON LLULL	29-10-99	
Pl.	de	RAMON MUNTANER	29-10-99	
C.	del	REQUET DE FÈLIX	11-06-79	30-12-93
C.	de	REUS	05-05-00	
Cró.	de la	RIERA	30-12-93	
C.	de la	RIERA	30-12-93	
C.	de	RIUDOMS	30-12-93	
C.	de	ROBERT D'AGUILÓ	22-11-85	30-12-93 26-
01-01				

C.	de	SALAURIS	30-12-93	
C.	de	SALVADOR ESPRIU	30-12-93	
C.	de	SANT ANTONI	30-12-93	
C.	de	SANT BERNAT CALVÓ	30-12-93	
Pl.	de	SANT ESTEVE	30-12-93	
C.	de	SANT JORDI	30-12-93	05-05-00
C.	de	SANT JOSEP	30-12-93	
C.	de	SANT PERE	30-12-93	
C.	de	SANTA BÀRBARA	30-12-93	
C.	de	SANTIAGO RUSIÑOL	30-12-93	
C.	del	SEGRE	11-06-79	30-12-93
C.	de	SIR ESTEVE MORELL SCOTT	26-10-84	30-12-93
C.	de	TARRAGONA	30-12-93	
C.	del	TENOR JOSEP FORASTÉ	11-06-79	30-12-93
Pl.	del	TERRITORI	26-04-02	
C.	de	TIRANT LO BLANC	30-12-93	
Ptge	de la	TRAMUNTANA	30-12-93	
C.	de	VALENTÍ ALMIRALL	11-06-79	30-12-93
C.	del	VENT	30-12-93	
C.	de la	VERGE DE LA FUENSANTA	30-12-93	
C.	de la	VERGE DE LA PINEDA	30-12-93	
Av.	de la	VERGE DE MONTSERRAT	30-12-93	05-05-00
C.	de	VIC	30-12-93	
Av.	de la	VILA DEL COMÚ	05-05-00	
C.	de la	VILA DELS OLZINA	05-05-00	
C.	de	VILAFORTUNY	05-05-00	
C.	de	VILAGRASSA	05-05-00	
C.	de	VIOLANT D'HONGRIA	26-01-01	
Corredor	de	VIRGILI	30-12-93	
Pl.	de	VOLTES	11-06-79	30-12-93

1.2.1. NOMENATS DESPRÉS DEL 2004

Plaça de la Vinadera

Carrer del mas de plana

Carrer del pontet

Plaça del mas de miret petit

Passeig de sol ponent

Passeig del príncep de viana

Jardí de les vimeteres

Jardí d'Esteve pujals fontrodona

2. MAPA DELS CARRERS DE VILA-SECA

